

FOTBAL

REVISTA
SĂPTĂMÎNALĂ

ANUL VII

315

MIERCURI
7 Iunie 1972
12 PAGINI
2 LEI

AU MAI RĂMAS 3 ETAPE! CAMPIONATUL ARE UN FINAL SPECTACULOS ȘI DRAMATIC!

1 F.C. ARGES (la Pitești se pregătesc cununi de lauri!)

36 PUNCTE

2 U.T.A. (marele vis, acum, o... „fata morgana“?)

33 PUNCTE

3 „U“ CLUJ (toate gândurile pentru un loc în Cupa U.E.F.A.)

33 PUNCTE

● FERROVIARI CLUJENI CONFIRMĂ TRADIȚIA... ● PETROLUL, ÎN MARE DIFICULTATE ● POLITEHNICA, LA RĂSCRUCEA DRUMULUI SPRE DIVIZIA IB

SE APROPIE

MECIUL CU ITALIA

● TRICOLORII SE REUNESC LUNI DIMINEAȚA ● NUME NOI ÎN EVIDENȚA ANTRENORULUI ANGELO NICULESCU

UN SFERT DE VEAC ÎN SLUJBA PERFORMANȚEI

(Pagină dedicată aniversării clubului Steaua)

● DUPĂ FINALA C.C.E.: AJAX, PRODUSUL LOGIC AL MARELUI DUEL REAL MADRID — INTERNAZIONALE

CRAIOVA. Jarălungă (nu se vede în fotografie) a centrat impecabil, Zăler și Birău au ratat interceptia balonului și, pe fază, Oblemenco îl reia, cu capul, în poarta arădenilor. Cu acest al doilea gol marcat în meciul cu U.T.A., căpitanul Universității Craiova recistigă primul loc în clasamentul golgeterilor.

Foto: Virgil GHEȘA

ION IONESCU

„FOTBALISTUL ROMÂN

TREBUIE SĂ ÎNVEȚE

JOCUL DIRECT

ȘI JOCUL FĂRĂ MINGE“

— Ai jucat doi ani la Allemania, doi la F.C. Bruges și ai făcut școala de antrenori la Köln. Fotbalul nostru îl cunoști foarte bine. Te invit să realizezi niște paralele.

— Fotbalul belgian e foarte apropiat de cel românesc. Dar în ambele țări este foarte diferit de cel ce se joacă în Bundesliga. Belgienii, ca și noi, sînt fotbaliști tehnici, inventivi, cu înclinație pentru spectacol.

— Prin ce se deosebește campionatul vest-german?

— Altă concepție de joc. Sobrietate, mingea lovită direct, ținută atît cît trebuie, stătuile intermediare eliminate, nimic în plus. Două lucruri fundamentale știu și respectă ei foarte bine: jocul direct și jocul fără minge.

— În campionatul nostru, vezi acest joc fără minge?

— Jucătorul român nu prea face așa ceva. Dacă fotbalul s-ar juca numai cu mingea ar fi o plăcere. Ai avea ceva de făcut o dată la două, trei minute. Dar tactica modernă se bazează, în special, pe acest joc fără minge, obligînd fiecare om la travaliu permanent.

— De ce nu realizează fotbalistul nostru acest joc fără minge?

— Fiindcă nu-l știe. Nu este învățat.

— Se discută și la noi despre jocul fără minge. Se cere fotbalistilor așa ceva.

— Antrenorii îi învață în vorbe. Ei spun: „Băieți, jucați direct! Băieți, jucați fără minge! Băieți, demarcați-vă!“ Dar cum să faci toate aceste lucruri nu ți se arată prin antrenament. Jucătorii sînt de acord că trebuie să le facă, vor, dar nu știu cum...

— Vrei să spui că stăm rău cu tactica?

— Știm și acordăm atenție tacticii speciale, necesară la un meci sau altul. Avem, în schimb, carențe de tactică generală.

— Fotbaliștii români sînt mai tehnici decît cei vest-germani de pildă.

— E adevărat. Lovim mai bine mingea decît ei în poziții statice. Nu însă din mișcare și cu adversar.

— Pentru ce anume a trebuit să lucrezi mai mult la Allemania?

— Pentru pregătire fizică.

— Munciai mai intens decît la Rapid?

— Mai intens, nu. Mai rațional. Și făceam în fiecare zi ceva nou. Foarte puțini antrenori de la noi știu să evite monotonia. Cît de stereotip fac ei acțiunea de încălzire, ca să dau un exemplu. De aici, plictiseala jucătorilor, oboseala psihică etc.

— Ce-ai învățat la școala de la Köln? Ce profesori de fotbal ai avut?

— Pe Hannes Weisweiler, antrenorul Borussia Mönchengladbach, și pe Helmuth Schön. Ce-am învățat? Mai întîi ochestie de modestie profesională. Să nu pretind, ca antrenor, că fotbalul este o știință exactă.

— Ce vizează, în principal, programul de învățămînt?

— Numai chestiuni practice. Cum se conduce o echipă. Cum se alcătuiește. Cum se pregătește echipa în funcție de valoarea jucătorilor, de pregătirea lor fizică, de perioadă. Să urmărești ceva în fiecare antrenament și prin fiecare exercițiu. Ce trebuie făcut în săptămîna de după un meci foarte greu etc.

— De unde provine fondul de cunoștințe al antrenorilor de acolo?

— În primul rînd au copiat foarte mult de la englezi. În al doilea rînd au experimentat.

— Ce știe un absolut-vent al școlii din Köln?

— Nu știe formule magice, nu știe scheme, cunoaște direcții și are capacitatea de a improviza pe aceste direcții.

— La ce formule magice te referi?

— La „treimea“ joc colectiv — constructiv — ofensiv, de pildă, rostită sacerdotul, de mij de ori, în fața fotbalistului român. Mi se pare o abstracțiune seacă.

— Dă-mi un exemplu despre o problemă de pregătire, pe care ai rezolvat-o altfel, decît majoritatea antrenorilor de la noi.

— În săptămîna dinaintea unei partide foarte grele și decisive, majoritatea antrenorilor români fac pregătire foarte dură. Mare greșeală. Tare, nu

trebuie lucrat decît în săptămînilor dinaintea meciurilor blînde. În fața celeilalte perspective sînt necesare antrenamente lejere.

— Văd că afirmi direct și în subtext critici la adresa metodelor de lucru ale unora dintre antrenorii noștri. Tu, care nu prea te-ai înțeles cu ei în vremea cînd le erai jucător. Ei te-au considerat un fotbalist dificil, un om dificil. Ce va face în viitor antrenorul Ion Ionescu cu jucătorii asemănători lui?

— N-am fost dificil. Dar nu mi-a plăcut cum puneau problemele. N-am acceptat să nu fiu respectat sau tratat ca un instrument. Cu jucătorii ca mine voi lucra bine, în baza unor relații de respect reciproc.

— Vorbește-mi despre relația antrenor-jucător la Allemania și F.C. Bruges.

— Simplă de tot. Vrei să lucrezi la antrenament, bine. Nu vrei, nu ți se reproșează nimic. Dar zbori din echipă. Cînd întrebi de ce, ți se spune politicos: „Nu v-ai pregătit, nu sîntei în formă“.

— Și dacă ieși din echipă?

— Pierzi enorm. Raporturile sînt foarte dure, după cum se vede, politice, dar aspre. Antrenorul are leafă fixă. Jucătorul, un salariu foarte mic. Ca să trăiască bine trebuie să facă parte din echipă. Chestiunea e simplă și nimeni nu-și bate capul să te convingă: „Fii atent băiete, interesul tău e așa și pe dincolo“.

— Ai fost sancționat vreodată?

— Da. Am greșit ceva și m-am trezit chemat în fața comisiei de disciplină a clubului.

— Fiecare club are propria lui comisie de disciplină?

— Sigur. M-au convocat au scos regulamentul și mi-au încredințat vina. Sentința: o mare amendă. La sfîrșit mi-au spus: „Dacă nu sîntei de acord, faceți apel la Sfatul Bătrînilor“.

— Ce-i asta?

— Un for al foștilor jucători.

— Și-ai făcut?

— Ce să mai fac. Eram vinovat.

— Claessens, coechipierul tău, a avut o dată de tras serios.

— N-a venit la antrenament o săptămîină telefonînd că e bolnav. Poți fi mort de bolnav, dacă nu te vede medicul clubului degeaba. Cînd a apărut l-a chemat comisia 3.000 de mări amendă și avertisment că în caz de repetare va fi dat în judecată pentru părăsire de serviciu.

— Ce-a făcut Claessens?

— Și-a făcut autocritica.

— Merge cu autocritica?

— O dată. Dacă greșești în continuare și vrei să începi din nou cu autocritica te-ai discreditat.

— Există pericolul ca fotbalul profesionist să smulgă jucătorul din viața socială?

— Există. Dar se caută soluții. În fiecare miercuri, primeam programul săp-

tămîni, bătut la mașină. Era scris acolo pînă la ce oră trebuie să fii la club în fiecare zi. La ce hotel vei sta în deplasare duminică, în ce cameră, cînd vei reveni în orașul tău. Toate astea, ca jucătorul să știe pe ce timp al lui contează și în funcție de asta să-și organizeze viața din afara stadionului.

— Acestea sînt măsuri firești într-un fotbal bine organizat, nu neapărat profesionist.

— Da. Am să le introduc acolo unde voi fi antrenor.

— Vrei să devii antrenor, probabil, la o echipă de A. Ai experiența necesară?

— Experiența este calul de bătaie al celor vîrstnici, care vor să se apere de tineri. În vremea noastră, cînd totul s-a accelerat, n-avem timp să așteptăm acumulările lente. Cine are nevoie de timp prea mult să învețe ceva e curățat. Învîing cei

ce se acomodează și reușesc repede. Timpul a devenit prea scump. Așteptările sînt dăunătoare. Halagian e un bun exemplu. N-are experiență în sens clasic, dar va lăsa campionatul.

— De cînd te-ai întors lucrezi la centrul de juniori și copii al Rapidului. Ai informat pe tehnicienii federației despre acele lucruri existente în bagajul tău de cunoștințe, care ar putea fi încercate și la noi?

— Aș fi vrut s-o fac, dar nu m-a întrebat nimeni. Federația ar trebui să aibă pretenții la mine. Să-mi spună: „Noi te-am trimis să faci școală, ești obligat să ne aduci la cunoștință tot ce știi interesant“. Dar pînă acum, nimic.

— Ce l-ai întreba tu pe Ion Ionescu, dacă te-ar chema altfel și ai fi dornic să afli soluții pentru unele din deficiențele fotbalistilor noștri?

— Cum fac jucătorii de prin alte părți de adevărat mai mult. Cum dobîndesc înaintașii acel excelent joc de cap. Cum sînt pregătiți jucătorii pentru lupta unu la unu, fiindcă aceste dispute hotărăsc, de multe ori soarta meciurilor. Cum se combat apărările aglomerate prin jocul direct, cu pase peste mijlocasi. Cum trebuie să se descurce apărătorii surprinși în inferioritate numerică. Și multe altele.

— Ai văzut echipa națională în meciurile cu Ungaria?

— Îmi pare foarte rău de cele întîmplate. Echipa noastră este bună. Cînd va ști mai bine jocul direct, iar băieții vor evolua în cazul jocului fără minge, echipa României se va consolida în elita fotbalului mondial. Oricum, antrenorul Angele Niculescu a realizat ceva deosebit cu această echipă.

Romulus BALABAN

Ion Ionescu împotriva lui Beckenbauer, în campionatul vest-german

PRIM PLAN
DUMITRIU II

A fost și este un mare artist al fetei. (Poate chiar cel mai mare al fotbalului nostru). Rezistă oricărei comparații. Titus Ozon nu-i strîvește. Dobrin nu-l subjugă. Pentru că Nichi Dumitriu a avut (și mai are) un farmec special. Dacă vrei, are o nonșalanță micală de tipul „Charlot“, care surprinde pe toată lumea, pentru că se petrece fără reflectoare, grimă sau montaj.

Nichi Dumitriu a început printr-o frumoasă victorie în turneul U.E.F.A. 1962, cînd a condus, fără bughetă, un atac care nu putea fi conceput fără prezența lui. Dar Dumitriu II n-a fost doar un jucător cu priză la public, din familia cunoscută a Don Juanilor care știu să-și construiască cu abilitate succesul. Nichi a fost în primul rînd favoritul lui Bazil Marian, care l-a adus la Petrosani, ca pe un nufăr, în valea de fum a carbunelui. Rezultatul? O mie de spectatori veneau la antrenamentele Jiului, pentru a-l aplauda pe copilul care furase fenta din vîrfurile căpătînei de zahăr a lui Leonidas și Pele.

Și a venit perioada Rapidului. O echipă întreagă a acceptat de bună voie să joace pentru noul său șef de orchestră, iar acesta — pentru omul de gol, Ionescu. Timp de cîțiva ani, Nichi Dumitriu a fost „sarca din bucatele Rapidului“.

Veți spune, desigur: și, totuși, Dumitriu II n-a reușit să se impună în echipa națională. E adevărat. Să nu uităm, însă, că Dumitriu II s-a izbit de două ori de zidul rece al

unor adversari necutători. O dată, în Turcia, cînd stîncă de pe teren i-a adăut toate unghiurile, și altă dată, pe „23 August“, cînd cel mai bun Guarnier i-a oprit respirația.

Nichi Dumitriu a fost considerat întotdeauna un artist abstract, incapabil să se inhame la carul victoriei. Și, totuși, acest estei subțire a reușit o performanță pe care nici Auer, nici Baratti, nici Marian și nici Ozon nu au putut s-o dăruiască Rapidului. Nichi Dumitriu a cucerit pentru Rapid singurul titlu al istoriei feroviare, la capătul unei primăveri în care a jucat pentru toți cei de pe teren și mai ales pentru Ion Ionescu, absent în acel final strălucitor.

Nichi Dumitriu a fost și este mai mult decît un jucător de valoare. El este prototipul de farmec din care provin un Dumitrache, un Dumitru, un Iordănescu. Chiar dacă ar fi numai atît, este momentul să aplaudăm cu generozitate victoria fetei asupra șocului, adică, în ultimă instanță, victoria, fie ea de atîtea ori gratuită, a inteligenței asupra forței de atîtea ori rentabile.

Nichi Dumitriu, artistul abstract care a dăruit Rapidului singurul său tricou de campion...

Ioan CHIRILA

O SINGURĂ VOINȚĂ ANGAJEAZĂ ENERGHIILE ÎNTREGULUI POPOR

O atmosferă de puternică eferescență și animație a caracterizat actualitatea politică românească din săptămîna care a trecut, dominată plenar de două evenimente cu pecete de istorie în viața partidului și poporului nostru: Conferința Națională a P.C.R., care se va desfășura între 19-21 iulie 1972, și împlinirea celei de-a XXV-a aniversări a proclamării Republicii.

Niciodată pînă acum nu ne-a fost dat să fim martori la o asemenea declanșare de entuziasm, de energie creatoare, de investigație adîncă și responsabilă în marele teritoriu al propriilor noastre posibilități, pentru a găsi resursele neutilizate încă, căile noi, mai grele poate, dar mai scurte și mai eficiente, pentru perfecționarea întregii noastre activități, politice, sociale și economice.

Chemarea partidului, exprimată lapidar în cuvintele, „CINCINALUL ÎNAINTE DE TERMEN!”, a găsit un ecou profund și un răspuns prompt în rîndul națiunii, determinînd hotărîrea întregii suflări muncitoare românești de a face din cuvînt faptă, din cifrele de plan realitate concretă.

„Acest cincinal — arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU — trebuie să însemne o cotitură radicală în dezvoltarea industriei românești — și este necesar să facem totul pentru a îndeplini mai devreme prevederile cincinalului, pen-

AGENDA POLITICĂ A SĂPTĂMÎNII

tru a ridica România, poporul român la o viață superioară”.

În toate luările de cuvînt, din ultima vreme, la Conferința pe țară a inginerilor și tehnicienilor, la Conferința națională a scriitorilor, la mitingul de la Ploiești, desfășurat cu prilejul vizitei în țara noastră a tovarășului Fidel Castro, la mitingul oamenilor muncii de la Combinatul chimic Făgăraș, în observațiile prețioase făcute cu prilejul vizitei de lucru în unități ale industriei alimentare din perimetrul Capitalei și în județele Brașov și Vilcea, secretarul general al partidului a insistat asupra necesității unui progres mai rapid al economiei naționale, prin folosirea integrală a utilajelor, reducerea consumului de materii prime, valorificarea maximă a investițiilor, scăderea prețului de cost, producerea unor bunuri de înaltă calitate, la nivel competitiv mondial.

Pe adresa Comitetului Central al partidului, a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, au sosit și continuă să sosească telegrame, din toate colțurile țării, în care oamenii muncii își dau angajamente însușite.

Analizînd în mod realist și lucid potențialul tehnic și material de care dispun, organizînd mai rațional folosirea capacităților de producție și a timpului de lucru, evaluînd posibilitățile existente în fiecare unitate economică, colectivele de muncitori, ingineri și tehnicieni din toate județele țării suplimentează considerabil cifrele de plan propuse inițial la producția morfă, la livrările pentru fondul pieței, pentru punerea în funcțiune, înainte de termen, a unor importante obiective industriale și economice.

În această amplă acțiune de anvergură națională, în această adevărată competiție cu sine însuși a fiecărui cetățean al țării, s-a încadrat cu tot entuziasmul și dăruirea tineretul sportiv, hotărît ca la locurile de muncă sau de învățătură, pe stadioane să-și încordeze eforturile, să lucreze mai eficient, cu mai mult spor, spre a putea dăruia patriei socialiste tot ceea ce are mai bun și mai nobil.

Miscarea sportivă românească este prezentă, prin toți reprezentanții săi, la marile acțiuni cu care poporul își împlinșă sărbătorile.

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

UZURĂ ȘI SURPRIZE

Reluarea campionatului național prin etape din trei în trei zile a surprins nepregătite echipele și mai ales pe jucători. De ce? Pentru că așa cum este vădit pentru toată lumea la cluburi nu se muncește cum trebuie și atît cît trebuie. Ce scuză are, să zicem, echipa Sport Club Bacău care pierde pe teren propriu în fața Steagului roșu, nespecialistă în lăuturi de teatru ca alte echipe, cînd ea nu poate nici măcar să invoce scuză că da naționalei tot atîția jucători cîți da Dinamo? Ce scuză are Petrolul (învîingătoare de curînd cu un scor astronomic pe teren propriu) și învinșă duminică în același loc de C.F.R. Cluj, echipă care luptă de la intrarea în Divizia A să cîștige scîndura salvatoare a poziției: 14 din clasament? Că jucătorii sînt ieșiți din formă, asta se vede și fără să te uiți la televizor sau sînd în tribună; că sînt osteniți? Chiar că e de neînțeles dacă ții seama de faptul că multe etape componente ale acestor formații periferice au șomat pur și simplu, din motive binecuvîntate. Atunci?

AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE PENTRU MECIUL CU ITALIA

● Primele confirmări și... infirmări de jucători ● Ce urmărește antrenorul federal ● Bălăoi, Munteanu I., Mulțescu, Smarandache în evidența lotului A ● Necazurile lui Angelo Niculescu: superficialitatea lui Răducanu și mijlocașii ajunși extreme!

Activitatea internațională a fotbalului nostru în actualul sezon nu s-a încheiat după tripla întîlnire cu Ungaria și partida cu Danemarca. Tricolorii vor apărea din nou în fața spectatorilor noștri la 17 iunie pentru a întîlni, cum se știe, într-un amical de mare interes reprezentativa Italiei. Acest meci cu „squadra azzurra” va pune punct sezonului internațional 1971/72 și unui ciclu de doi ani din activitatea naționalei noastre, dar — în același timp — va constitui și un punct de plecare pentru sezonul de toamnă, cînd echipa va debuta în preliminariile campionatului mondial 1974.

Pe marginea acestui joc am stat de vorbă cu antrenorul emerit Angelo Niculescu, cărui i-am solicitat cîteva amănunte privind selecționarea lotului și intențiile sale.

— Poate că ar fi bine ca în primul rînd să subliniați oportunitatea perfectării acestui meci cu italienii — am început discuția cu antrenorul lotului.

— Nouă ne este util și cred că și italienilor, care — de altfel — ne-au și propus perfectarea întîlnirii pentru a acoperi datele reținute pentru eventuala lor calificare în semifinalele Campionatului Europei. Pentru noi această întîlnire înseamnă menținerea în activitatea internațională a jucătorilor după acea triplă întîlnire cu fotbalistii maghiari. Dacă n-am fi acceptat partida, jucătorii noștri ar fi intrat într-o lungă perioadă de inactivitate. Pe de altă parte, jocul de la 17 iunie constituie și un bun prilej de a vedea din timp ce avem de făcut ca alcătuire a lotului și ca joc în vederea sezonului din toamnă, cînd vom începe preliminariile campionatului mondial. În fine, un alt motiv al acceptării propunerii federației italiene — menținerea contactului cu țările cu fotbal avansat, fapt pe care nu mai trebuie să-l argumentez.

— În fond, ce vă propuneți în această întîlnire de încheiere a sezonului?

— În primul rînd să încerc, în limitele stricte ale posibilităților noastre, cîteva elemente noi, în lot și chiar în formație, necesare pentru viitor. Apoi — pornind de la concluziile ultimelor meciuri și de la structura actualului lot — să introduc în jocul echipei cîteva idei noi, care să contribuie la continuarea unei mai bune dezvoltări a jocului de ansamblu, păstrînd un echilibru între compartimente. În orice caz, urmăresc în continuare mărirea eficacității jocului și a

randamentului liniei de atac. Și apoi, de ce nu, să ne revanșăm pentru eșecul minim (0-1) suferit la București în iunie 1967.

— Cînd veți da forma definitivă lotului și veți începe pregătirile pentru întîlnirea cu „squadra azzurra”?

— Duminică seară, după etapa de campionat, vom alcătui lotul, iar luni jucătorii trebuie să se prezinte la București. Precizez însă, că observarea jucătorilor și în primul rînd a celor din lotul format pentru jocurile cu Ungaria, a început cu etapa din 24 mai și va lua sfîrșit duminică aceasta. Am urmărit modul în care evoluează tricolorii și nivelul de pregătire la care se prezintă, precum și comportarea unor fotbaliști intrați în vederile noastre.

— Asta înseamnă că ați ajuns la unele concluzii...

— Desigur. De pildă, o serie de jucători se mențin la nivel ridicat și anume: Sătmăreanu, Lucescu, Dinu, Nunweiler VI, Anca, Dumitru, Dobrin, Adamache. Pe ei conțăm în primul rînd. Alții au o comportare mulțumitoare: Deleanu, N. Ionescu, Neagu, Iordănescu, Domide. Iar dintre ceilalți jucători, neîncluiți în lotul pentru meciurile cu Ungaria, am remarcat pe lista noastră — printre alții — pe Ștefan, Munteanu și Crețu de la „U” Cluj, Boc de la Rapid, Bălăoi de la A.S.A., Mulțescu de la Jiul și Smarandache de la Steaua. Dintre aceștia vom convoca pe cîteva.

— Probabil însă, că în această acțiune de urmărire a jucătorilor selecționabili ați avut, să spunem, și ceva necazuri.

— Se putea altfel? Mai întîi că s-au produs indisponibilități: Dembrowschi a fost operat de menisc,

Fl. Dumitrescu s-a accidentat și el, Lucescu, deși restabilizat, abia a început antrenamentele ușoare. Aceste cazuri de accidentări și de inactivitate ne obligă la modificări și completări în lot. Dar cu cine? Ne străduim să creăm dubluri pentru cît mai multe posturi și în special pentru cele la care putem fi descoperiți; dar aceste dubluri nu se prea arată în campionat. Jucători ca Vidac, Radu (F.C. Argeș) sau Mircea Sandu, de exemplu, cu care sperăm să realizăm ceva, manifestă scăderi de formă. Dar mai sînt și alte necazuri. Unul mi-l face Răducanu la care am remarcat din nou neseriozitate și superficialitate în a privi jocurile de campionat. A transformat jocul într-o joacă și cred că a sosit momentul să înceteze cu asemenea atitudine. Am stat de vorbă cu el, dar nu știu cît pot conta pe înțelegerea lui, înclt să nu mă gîndesc la un alt titular. Pe de altă parte, n-am înțeles unele ciudățenii: mijlocașii naționalei au ajuns extreme în formațiile lor de club! E bine dacă, obligați de fază, pot și știu să rezolve situații pe aceste posturi, dar nu-i bine deloc să se permanentizeze o asemenea practică.

— Trecînd la formația pe pe care o preconizați, ați putea să ne-o precizați?

— Structura actuală a echipei nu se modifică, nu-i cazul și cred că nici bine nu-i. Aș dori însă, să încep meciul, de pildă, cu Ștefan portar și N. Ionescu fundaș stînga. Dar o să mai vedem. Avem în față încă o etapă de campionat, cu jocuri strînse și nu se știe dacă din această luptă selecționabili vor ieși fără urmările ei.

Convorbire consemnată de
Petro GAȚU

Birul Federației Române de Fotbal a analizat modul de pregătire și comportare a echipei olimpice de fotbal a României în meciul cu Danemarca și-a luat următoarele hotărîri:

● Sanționarea cu interdicția de a mai face parte din vreun lot reprezentativ în tot cursul anului 1972, a jucătorilor care au evoluat în partida de la București cu Danemarca (mai puțin jucătorii proveniți de la lotul reprezentativ A: Dumitru, Neagu și Domide), precum și a selecționabililor olimpici Vigu și Pantea, care au manifestat acte de indisciplină în timpul pregătirilor.

● Eliberarea din funcția de antrenor de lot reprezentativ a antrenorului Gheorghe Oia.

● Renunțarea la serviciile antrenorului Gheorghe Constantin.

● Încetarea activității lotului olimpic român în forma lui actuală.

Biroul C.N.E.F.S. a ascultat referatul prezentat de către F.R. Fotbal și a apreciat că atitudinea critică și autocritică a analizei, cît și măsurile luate sînt corespunzătoare.

Biroul C.N.E.F.S. s-a referit în mod autocritic la atitudinea membrilor săi în timpul pregătirilor reprezentativei olimpice.

Sigur că întreruperea unui campionat este nefastă celor mai multe dintre echipe pentru că dispăre obișnuința spiritului competițional, sigur că o echipă care a jucat ca U.T.A. în Cupele europene poate invoca ostenala unor deplasări repetate, și este cu adevărat o scuză, deși, Dumnezeu să ne ierte, cei de la AJAX au cîștigat și Campionatul și Cupa și titlul de cea mai bună echipă europeană și sînt în perspectivă să cîștige și pe cel de-al patrulea — titlul intercontinental. Ei, acești jucători de la Ajax sînt hrăniți cu jar, li se dă apă vie sau ce naiba li se face, că nu arată mai acătări decît ai noștri...

Mie mi se pare că acești jucători de peste hotare se iau mai în serios, că la antrenamente scot untul din ei și asta nu pentru că nu le-ar place să tragă chiulul, ci pentru că au simțul datoriei și se socotesc niște meșteșugari de minge, pentru că le este rușine la urma urmelor de cei din tribună... Nu-i un mister.

Dar să ne întoarcem la oile noastre...

Am văzut duminică seara un meci antologic în ce privește urîșenia și antifotbalul, un meci de cosmar pentru că s-au făcut atîtea faulturi și s-a sfidat atît de mult publicul înclt m-am felicitat că de multă vreme urmăresc meciurile de acasă și nu de sub rafalele ploii. Cred jucătorii lui Dinamo și Steaua că au făcut un serviciu reputației lor și în general fotbalului nostru, arătînd că bunul simț este o chestiune de împejurări și nu o obligație morală perpetuă? Ce erau acele acroșajuri periculoase ale lui Dinu, mare jucător, ce-i drept, dar care a rămas de cînd îl știm la idea că decît să plîngă...

Ce erau cotoonoagele interminabile ale lui Smarandache și Cristache, dar teatrul acelor căderi și implorări ale

medicilor de pe margine, practicate de către marii tragedienii ai celor două formații? Pe urmă, ce era arbitrajul incalificabil al lui Aurel Bentu, binecuvîntat de către cronicarul Mihai Ionescu cu 5 stele cînd el trebuia elîminat de pe teren pentru atitudinea lasă față de jucători care au fost scăpați din mină și indemnăți în felul acesta să arate ce au mai urît în ei? Admit că bietul cavalier al fluierului a avut de judecat o partidă foarte grea, de tradiție, dar atîta lipsă de curaj civic, atîta credulitate în isteriile celor din jur îl descalifică pentru multă vreme în ochii noștri. Nu-l acuz de a fi făcut greșeli mari sau de a fi favorizat pe cineva, dar gîndiți-vă dacă aceste două echipe ar fi jucat pentru titlu, cum era de altfel posibil altă dată, ce s-ar fi întîmplat? Am fi avut morți, răniți, incendii în tribună. Eu zic că acum li trebuie lui Bentu o sancțiune, nu cînd va fi prea tîrziu!

În sfîrșit unele rezultate curioase... Umbra lui Iordache a dat de curînd ieșenilor șansa unui punct la București. Nu zic că vrăjitorul doctor Rădulescu nu a făcut minuni, cum face în fiecare an cu C.F.R.-ul lui Clujean, dar pareă, parcă, în sfîrșit, nevîrînd, ci auzînd meciul, nu pot să spun nimic. Și chiar căderea băcăuană acasă, deși nu înțeleg prea clar ce se urmărește, stă sub semnul întrebării. Oare observatorii aceia federali trimiși special să vegheze la desfășurarea obiectivă a partidelor de ce nu se pronunță în fața atîtor bănuiele ale presei?

P.S. Felicitări clubului argeșean pentru strălucita urcare în clasament, cum n-am să-mi explic în vecii vecilor prăbușirea celor trei bucureștene din care numai Rapidul mai suflă la ora asta prin locul al cincilea...

● REZULTAT ● ECHIPE ● ARBITRU ● NOTE ●

● COMENTARIUL MECIULUI ● CEL MAI BUN DIN „22” ●

● TINERET-REZERVE ●

JIUL — RAPID
0-1 (0-1)

A MARCAT: Neagu (min. 13).

STADIONUL Jiul, teren bun, timp frumos, spectatori 5 000.

JIUL: Suciu 6 — Georgescu 8, Dodu 7, Stocker 8, Tonca 6 — Urmes 7, Libardi 6 — Făgaș 6, Murescu 7, Stoian 6 (min. 63: Cotormani 7), Naidin 6 (min. 82: Ullean).

RAPID: Răducanu 9 — Pop 8, Boc 8, Lupescu 9, Codrea 8 — Dinu 8, Dumitru 8 — Năsturescu 7 (min. 59: Angelescu 7), M. Stelian 8, Neagu 8, Mușat 8.

ARBITRU: I. Rus (Tg. Mureș), nota 9.

LUPECU

NEAGU A ȘUTAT O SINGURĂ DATĂ, DAR A SEMNAT VICTORIA RAPIDULUI. Momento de tatonare, la început, cînd Jiul se află mai des în jumătatea de teren a oaspeților. Rapidistii ripostează printr-o permanentă circulație a mingii, axîndu-și jocul pe forța de pătrundere a lui Neagu și Năsturescu. Trio-ul Dinu — Dumitru — M. Stelian acționează ca un ceasornic. În min. 13 fundașul Tonca este depășit de Năsturescu, care centrează precis pe jos și Neagu șutează înțeles de la marginea careului, mingea posînd în plasă, sub privirile stupefiate ale portarului Suciu. Gazdele atacă dezlănțit, dar nu reușesc să depășească o apărare ermetică în care excelează Boc și Lupescu, sprijiniți și de Mușat. Făgaș (min. 33) ratează egalarea. În min. 44 mingea centrată de Naidin este salvată de Mușat de pe linia porții. Jocul se învîrte, abundă faulturile. Dumitru, Tonca, M. Stelian, Naidin sînt avertizați. Bara transversală sau Răducanu se opun desoriș la ralea mingii. Cotormani marchează, dar golul este anulat caci în prealabil făcuse fault asupra lui Lupescu. (Gh. N.).

0-1 (0-1)

A MARCAT: Apostol.

JIUL: Marincan — Nemeș, Cătuș, Anghelina, Haloze — Munteanu (Deleanu), Lucian — Rabulea, Constantin, Seceanu, Bico.

RAPID: Rămureanu — Dumitrescu, Grigoras, Florin, Cincă — Dobre, Niță (Iordan) — Petreanu (Ene). Apostol. Rotaru, Strău.

ARBITRU: Gh. Cojocaru (Drobeta Tr. Severin).

C.F.R. Cluj — SPORT CLUB
1-0 (0-0)

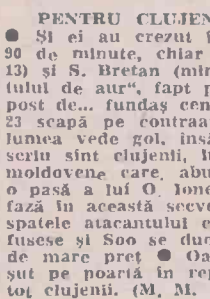
A MARCAT: Soa (min. 47).

STADIONUL Municipal, timp frumos, călduros; teren bun; spectatori aproximativ 14 000.

C.F.R.: Gadja 9 — Lupu 8, Penzeș 9, Dragomir 7, Roman 7 — M. Bretan 7, Cojocaru 7 — S. Bretan 7, Soa 6 (min. 53: Vișan 6), Oct. Ionescu 8 (min. 79: Tegean 6), Petrescu 6.

S. C. BACAU: Cluc 9 — Kis 7, Sîmbăceanu 7, Velcu 7, Comănescu 7 — Hritcu 5 (min. 66: Vălaru 6), Pană 9 — Mioc 6 (min. 55: S. Avram 6), Rugăbui 7, Catargiu 5, Băluța 6.

ARBITRU: C. Dinulescu (București), nota 8.

PENZEȘ

PENTRU CLUJENI N-A EXISTAT DECIT GÎNDUL VICTORIEI. Si ei au crezut în cele două puncte atât de necesare salvării, 90 de minute, chiar dacă au ratat mari ocazii prin Roman (min. 13) și S. Bretan (min. 33). Băcăuanii se încheia mai mult „punctul de aur”, fapt pentru care se apără încoace și cu Rugăbui pe post de... fundaz central. Pană face un joc foarte bun și în min. 23 scapă pe contraatac, intră în careu cu Penzeș în spate, toată lumea vede gol, însă Gadja salvează miraculos. Si cei care înseriu sînt clujeni, imediat după pauză. Cu concursul apărării moldovene care, abuzînd de jocul la ofsaid, „interpretează” greșit o pasă a lui O. Ionescu spre Soa, dar tîșierul C. Dragomir e pe fază în această secvență și apreciază just poziția lui Comănescu în spatele atacantului clujean. Băcăuanii învîrte un ofsaid care nu fusese și Soa se duce nestîngerit de la 35 de m. înscînd un gol de mare preț. Oaspeții forțează eleva minute, dar nu trag un sut pe poartă în repriza secundă și cei care ratează în final sînt toți clujenii. (M. M. I.).

4-1 (1-0)

AU MARCAT: Mihal (3), Munteanu, Manu, respectiv, Duțan.

C.F.R.: Negrea (Totoianu) — Codrea (Lorincz), Coronei, Băitan, Șerban — Manu, Mihaly — Mihai, Munteanu, Kulver, Văcaru.

S. C. BACAU: Ursache — Ghica, Carpuș, Dobos (Răileanu), Burdiană — Sosu, Dușan — Pruteanu, Enescu, Bottez, Ciocan.

ARBITRU: Tiberiu Vasa (Oradea).

CRISUL — DINAMO
3-3 (1-1)

AU MARCAT: Dinu (min. 8), Tamay (min. 42), Fl. Dumitrescu (min. 52), R. Nunweiler (min. 55), Agud (min. 55) și Colnic (min. 44).

CRISUL: Catona 1 5 — Sărac 8, Lucaci 7, Dărăban 7.

S. P. Nicolae 7 — Bodea 4 (min. 56: Catona 11 6), Colic 4 (min. 56: Agud 7), Tamay 7, Schiopu 8, Colnic 7, Covalcic 6.

DINAMO: Constantinescu 6 — Cheran 6, G. Sandu 6, Dobrîn 6, Deleanu 6 — Dinu 8, R. Nunweiler 8 — Batacliu 6, Săceanu 6 (min. 58: Mustățeș 6), Fl. Dumitrescu 8, Custof 6 (min. 78: Doru Popescu).

ARBITRU: M. Rotaru (Iasi), nota 8.

NUNWEILER VI

O „REMIZA” A ORGOLIULUI PENTRU GAZDE. Meci fără miză, disputat într-o deplină sportivitate, atmosferă la care a contribuit din plin un public generos, care a aplaudat fiecare fază reușită, indiferent că era realizată de gazde sau de oaspeți. Meciul n-a fost de un nivel tehnic ridicat, ca de altfel și timpul de joc. A plăcut, totuși, această înțelegere datorită celor șase goluri marcate și evoluției scorului. Dinamo a început bine partida, a dominat prima repriză grație, în primul rînd, jocului bun prestat de linia de mijlocși (Dinu — Radu Nunweiler), superioară din toate punctele de vedere cuplului Bodea — Colic, aflat în formă foarte slabă. Pînă la pauză, Dinamo a înscris prin Dinu (sut de la 25 de m. la pînălon), iar Tamay a egalat în min. 42, profitînd de o greșală de planșanță a apărătorilor dinamoviști (inclusiv portarul Constantinescu). După pauză, Dinamo și-a continuat ofensiva și a luat conducerea cu 3-1, dar multumită dinamoviștilor au... oprit motoarele, Crisul a profitat și a luat inițiativa, iar Agud și Colnic au restabilit egalitatea (Al. C.).

0-2 (0-1)

AU MARCAT: Roșu și V. Petre.

CRISUL: Balcu — Micloș, Lemak, Negrea, Ciorbă — Coșcoș, Torjoc — Sas (Fabc), Matel (Jombrock), Zindru (Moj), Ungur.

DINAMO: Andrei (Eftimescu) — Mindruț, Merla, Răuță, Bogaciu — V. Petre, Mincu — Deacu, Iorga, Stoichiță (Barciu), Roșu (Tudose).

ARBITRU: I. Oprîță (Arad).

„U” Craiova — PETROLUL
3-0 (2-0)

AU MARCAT: Marcu (min. 33), Neagu (min. 31) și Obolenenco (min. 28 din penalty).

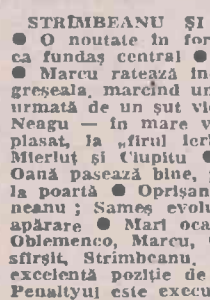
STADIONUL Central, teren bun; timp frumos; spectatori aproximativ 20 000.

UNIVERSITATEA: Pîlcă 7 — Niculescu 8, Berneanu 7, Sameș 9, Velea 7 — Strîmbeanu 10, Ivan 7 (min. 58: Donose 6) — Tărălungă 7 (min. 73: Niță 6), Neagu 10, Obolenenco 8, Marcu 9.

PETROLUL: M. Ionescu 8 — N. Ionescu 7, Bădin 7, Mierluț 8, Ciupțiu 7 — Cozarec 8 (min. 63: Gruber 6), Crîngășu 8 — Dinucă 7, Moldovan 6, Marcu 5 (min. 38: Iuhasz 7), Oprisan 8.

ARBITRU: Tr. Moarcăș (Brașov), nota 9.

STRÎMBEANU ȘI NEAGU — „FILTRUL” TUTUROR ATACURILOR. O noutate în formația locală: Berneanu joacă primul lui meci ca fundaș central. Neagu și Strîmbeanu fac tot jocul craiovenilor. Marcu ratează incredibil în min. 22, dar își răscurpără imediat greșala, marcînd un gol superb, după o cursă de vreo 40 de metri, urmată de un sut violent în colțul lung al porții. Puțin mai tîrziu, Neagu — în mare vervă — mărește avantajul echipei sale, înscînd plasă, la „fîrîl” lărbit, după ce pătrunsese prin dribling prin Mierluț și Ciupțiu. După pauză domină Petrolul. Echipa lui Ilie Oană pasează bine, păstrează minute în sir balonul dar șutează rar la poartă. Oprisan încearcă pătrunderi pe linia Niculescu și Berneanu; Sameș evoluează excelent, dublîndu-și toți coechipierii din apărare. Mari ocazii sînt ratate în ordine de Moldovan, Donose, Obolenenco, Marcu, Crîngășu, Oprisan. Cu un minut înainte de sfîrșit, Strîmbeanu, cel mai bun jucător de pe teren, îi pune în excelență poziție de sut pe Obolenenco, faultat în careu de Bădin. Penaltyul este executat bine și scor final 3-0. (I. D.).

STRÎMBEANU

HAI SĂ JUCĂM! Cam așa a părut, din partea gazdelor, această înțelegere. Mai mult o formalitate cerută de campionat, efectuarea unei „contabilități” pentru clasament, decît o întrecere sportivă cu toate obligațiile ei de onoare. Sigur că Politehnica, asfiziată de locul strîmt și foarte nesigur din clasament, a avut o cu totul altă stare de spirit; ea a luptat generos, cu mijloacele pe care le i oferă situația actuală a lotului ei, alți ca disponibilități numerice (deșinți deîn recordul trist al cazurilor de accidentare pe înregul campionat), ei și de formă. În condițiile bîndie adversarului său, echipa antrenată de Mărdărescu a reușit să obțină un punct la București, un punct care poate reprezenta în foarte agitata contabilitate a clasamentului final — privind locul 15 — elementul salvator, adică rămînera în prima divizie. Decî, în afara justificătei suferințe a oaspeților și de nota aproape generală de indiferență a gazdelor, nu se poate spune nimic în plus despre egalul de pe stadionul „23 August”. (Ef. I.).

3-1 (1-0)

AU MARCAT: Mincioagă, Cioara, Bondrea (din penalty) și Groza.

UNIVERSITATEA: Oprea — Negriță, Tița, Tăcoi, Ciocirlian — Păunescu, Bondrea — Ustabačier (Bădan), Mincioagă, Pirvu (Mirșu), Dinu (Cioară).

PETROLUL: Cănel — Biznichi, Mănăstire (Radu), Tădă, Pantile — Roman, Moraru — Băbone, Groza, Dobre, Dobrescu.

ARBITRU: S. Drăgușel (Drobeta Tr. Severin).

STEUA — POLITEHNICA
1-1 (1-0)

AU MARCAT: Iordănescu (min. 3) și Lupulescu (min. 70).

STADIONUL „23 August”, teren bun; timp excelent; spectatori aproximativ 5 000.

STEUA: Haidu 7 — Sătmăreanu 8, Smarandache 6, Ciugarin 8, Cristache 7 — Naom 5 (min. 76 — Dumitriu III), Vigu 6 — Pantea 5, Iordănescu 5, Tătaru 6, Năstase 6 (min. 46: Ștefănescu 6).

POLITEHNICA: Pop 8 — Grigorescu 6, Romiță I 8, Alecu 8, Pall 8 — Romiță II 6, Simionas 6 — Inoze 6, Cuperman 8, Lupulescu 7, Moldovan 8 (min. 35: Dănilă 6).

ARBITRU: C. Ghiță (Brașov), nota 8.

CUPERMAN

UNII DOMINĂ, ALȚI ÎNSCRIU. După ce A.S.A. a înscris foarte repede (min. 3, printr-un sut năpraznic trimis de Băloni de la 25 m), jocul a fost preluat de echipa oaspete, animată de Pescaru, folosit ca aripă falsă. În cluda avantajului de pe tabela de marcat, mureșenii sînt nesiguri în apărare și nervoși în fața dominației echipei oaspete. Steagul roșu nu reușește însă egalarea pentru că joacă confuz în fața buturilor lui Nagel. Mureșenii primesc două avertismente (Varodi și Hajnal) din partea arbitrilor. După pauză — același curs al jocului: brașovenii domină teritorial, dar cei care înseriu sînt tot jucătorii militari. Hajnal mărește avantajul echipei sale (min. 73), iar rapidul că Drăgoi reduce din handicap (patru minute mai tîrziu), rămîne o lîuzie pentru jucătorii Steagului roșu. În min. 86 Cludă II stabilește scorul final: 3-1. (P. St.).

7-1 (2-0)

AU MARCAT: Constantin (3), Vlad și Pislaru, respectiv, Croitoru.

STEUA: Ion Gabriel — Nițu, Stoica, Micloș (Toma), Iovănescu — Savu, Pislaru — Sumulanschi (Mărdărescu II), Răducanu (Georgescu), I. Constantin, Vlad.

POLITEHNICA: Străjeru — Ipat (Clobotaru), Soțian, Arhip (Tolu), Munteanu — Alboale, Dărbulescu — Lemnaru, Rimbu, Croitoru, Iancu.

ARBITRU: Gh. Vasilescu II (București).

A.S.A. — STEAGUL ROȘU
3-1 (1-0)

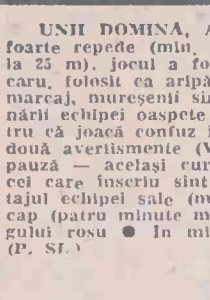
AU MARCAT: Băloni (min. 3), Hajnal (min. 73), Lucaci II (min. 86) și Drăgoi (min. 77).

STADIONUL „23 August”, teren bun, timp excelent; spectatori aproximativ 10 000.

A.S.A.: Nagel 6 — Szölösy 7, Szekely 7, Ispir 8, Czako 8 — Varodi 6, Băloni 9 — Fazekas 6, Mureșan 6, Hajnal 6, Lucaci II 6.

STEAGUL ROȘU: Adamache 7 (min. 46: Casoni 8) — Ivănescu 7, Jenei 6, Olteanu 6, Anghelini 7 — Pescaru 8, Cadar 6 — Balint 7, Zolnică 6, Șerbănoiu 6, Florescu 5 (min. 60: Drăgoi 7).

ARBITRU: M. Bică (București), nota 8.

BĂLONI

DERBYUL ȘI-A ONORAT PROMISIUNILE. Începutul partidiei este fulminant. Ambele echipe aruncă în luptă pentru victorie întregul lor potențial fizic, tactic și psihic. U.T.A. are trei mari ocazii de a înscris, prin Petescu (min. 6), Broșovschi (min. 7), Bîrau (min. 8) și din nou Broșovschi în min. 24, dar mingea refuză să intre în plasă. La rîndul lor, studenții sînt și ei pe punctul de a înscris în min. 17 și 40, dar suturile lui Mureșan și Lică ocolesc de puțin înțita. Repriza a doua: după o scurtă dominare a gazdelor, în care Axente (min. 47) și Domide (min. 48) sînt la un pas de gol, jocul se echilibrează și inițiativa trece mai des de partea oaspeților, care încearcă, fără succes vigilență lui Ziller. Meciul este frumos, deschis, sportiv. Un derby care confruntă într-un totuși promisiunile. Jucătorii celor două formații angalate în luptă pentru titlu fac mari eforturi să-și aducă victoria. Si cea care reușește este, pînă la urmă, U.T.A., care în min. 70 înscris prin Both la capătul unei acțiuni spectaculoase. (M. I.).

0-0

A.S.A.: Solyom (Nac) — Cioloboc, Sas, Uncheas, Onușan — Rus, Pecs — Catona, Suciu, Hamar, Magdeș (Santo).

STEAGUL ROȘU: Casoni (Albu) — Lupușan, Păltîșan, Vlad, Vasilec — Bera, Godja — Marian, Clucă, Porumbiță, Pescaru II.

ARBITRU: Gh. Vereș (Cluj).

U.T.A. — „U” Cluj
1-0 (0-0)

A MARCAT: Both (min. 70).

STADIONUL U.T.A., teren excelent; timp frumos; spectatori aproximativ 13 000.

U.T.A.: Ziller 8 — Bîrau 8.

U.T.A.: Leret 9, Calinlin 8, Popovici 9 — Petescu 9, Broșovschi 8 — Axente 9, Kun II 7 (min. 22: Sima 7), Domide 9, Both 8.

UNIVERSITATEA: Ștefan 10 — Crețu 8, Pexa 9, Solomon 8, Cimpeanu 9 — Anca 7, Fanea Lazăr 7 (min. 75: Mihăilă 7) — Lică 9, Munteanu 8, Mureșan 8, D. Mocanu 7 (min. 53: Adam 7).

ARBITRU: C. Ghemigean (București), nota 10.

ȘTEFAN

FARUL A DOMINAT, F.C. ARGES A FOST MAI APROAPE DE VICTORIE. Partida debutează sub semnul asediului echipei constănțene, care se năpustește pur și simplu spre poartă apărată de Stan. Impresionată la început, formația piteșteană „se așază”, încheuț cu încheuț, bine în teren și începe să controleze tactic jocul. Forcingulul destinat al gazdelor, oaspeții îi opun un abil joc de pase, punctat din cînd în cînd de contraatacuri rapide, foarte periculoase. Cea mai mare ocazie a reprizei este ratată în min. 35 de Jercan, care — scăpat singur pe contraatac — șutează în bară de la 12-13 m. Partea a doua a meciului are aceeași fizionomie. Farul atacă, domină, dar mai periculoasă este echipa argeșeană, ale cărei contraatacuri produc de fiecare dată emoție în tribune. Pînă la sfîrșitul partidiei nu se mai produce nimic deosebit. Caraman se bate cu un leu cu înureaga apărare argeșeană — are și o ocazie de gol în min. 84 —, oaspeții au și ei două situații favorabile de a înscris (prin Dobrin și Prepurgel), dar golul nu vine să cadă. (M. I.).

1-1 (0-1)

AU MARCAT: Marcovici și Barbu.

U.T.A.: Naghi — Drăuceanu, Bocea, Moldovan, Calmire — Păcătan, Tisza — Tușa (Cilian), Petrișor, Marcovici, Păcătan.

UNIVERSITATEA: Negru — S. Mocanu, Ielciu, Sudi, Matel — Ardeleanu, Porăchi — Munteanu III, Barbu (Bucur), Neșoiu, Furnea.

ARBITRU: I. Barbu (Deva).

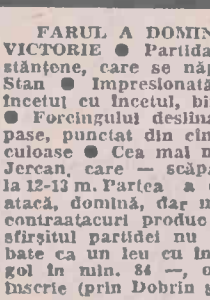
FARUL — F.C. ARGES
0-0

STADIONUL „1 MAI”, joc în noaptea, timp frumos, teren bun, aproximativ 20 000 de spectatori.

FARUL: Popa 9 — Găbrău 8, Mareș 7, Băloșu 8.

F.C. ARGES: Stan 8 — Ciolan 8, Olteanu 9, Vlad 8, Ivan 8 — Pigulea 7, M. Popescu 9 — Radu 6, Prepurgel 7 (min. 78: Emil Dumitru), Dobrin 8, Jercan 8.

ARBITRU: O. Anderco (Satu Mare), nota 8.

DOBRIN

FARUL A DOMINAT, F.C. ARGES A FOST MAI APROAPE DE VICTORIE. Partida debutează sub semnul asediului echipei constănțene, care se năpustește pur și simplu spre poartă apărată de Stan. Impresionată la început, formația piteșteană „se așază”, încheuț cu încheuț, bine în teren și începe să controleze tactic jocul. Forcingulul destinat al gazdelor, oaspeții îi opun un abil joc de pase, punctat din cînd în cînd de contraatacuri rapide, foarte periculoase. Cea mai mare ocazie a reprizei este ratată în min. 35 de Jercan, care — scăpat singur pe contraatac — șutează în bară de la 12-13 m. Partea a doua a meciului are aceeași fizionomie. Farul atacă, domină, dar mai periculoasă este echipa argeșeană, ale cărei contraatacuri produc de fiecare dată emoție în tribune. Pînă la sfîrșitul partidiei nu se mai produce nimic deosebit. Caraman se bate cu un leu cu înureaga apărare argeșeană — are și o ocazie de gol în min. 84 —, oaspeții au și ei două situații favorabile de a înscris (prin Dobrin și Prepurgel), dar golul nu vine să cadă. (M. I.).

5-0 (4-0)

AU MARCAT: I. Constantinescu (3), Tufan, Rădulescu și Mateescu.

FARUL: Constantin — Geanacal, Mihăilescu, Dămășari (Manole), Codin — I. Constantinescu, Rădulescu — Radu, Tufan, Mateescu (Grămoșteanu), Kallu.

F.C. ARGES: Ciobană (Ciobană) — Chivescu, Stăncăanu, Neculcea, Nedelcu — Chifu, Georgescu — Din (Peligrad), Frățilă II, N. Rada (Mitu) Popa (Babeș).

ARBITRU: T. Podaru (Brăila).

LISTA ANTRENORILOR CONFIRMAȚI ÎN GRUPELE A ȘI B

Pe baza hotărârii Comitetului Federal al Federației Române de Fotbal din 22 Ianuarie 1972 cu privire la îmbunătățirea activității antrenorilor echipelor divizionare și ai centrelor de copii și juniori, Colegiul central al antrenorilor confirmă antrenorii în grupele A și B după cum urmează:

GRUPA A (au dreptul în campionatul 1972/1973 să ocupe funcția de antrenori principali la echipe de Divizia A): Constantin Ardeleanu, Constantin Cernăianu, Ștefan Covaci, Cornel Drăgușin, Nicolae Dumitrescu, Vasile Cain, Traian Ionescu, Virgil Mărdărescu, Bazil Marian, Petre Moldoveanu, Angelo Niculescu, Ilie Oană, Gheorghe Ola, Titus Ozon, Nicolae Petrescu, Nicolae Proca, Petre Rădulescu, Andrei Sepci, Valentin Stănescu, Victor Stănculescu, Constantin Tească, Ion Voica, Marin Bărbulescu, Gheorghe Bărbulescu, Ion Barta, Virgil Blujdea, Ștefan Coidum, Robert Cosmoc, Nicolae Dumitru, Florin Halagian, Emanoil Hașote, Eugen Iordache, Nicolae Godeanu, Toma Jurcă, Laurențiu Munteanu, Alexandru Marin, Valeriu Neagu, Mircea Negru, Gheorghe Nutescu, Ștefan Onisie, Constantin Popescu, Viorel Tălmăciu, Eugen Mladin, Ion Bălănescu, Anton Fernbach, Ion Ionescu, Ion Reinhardt, dr. Constantin Rădulescu, Nicolae Cristescu, Vladimir Grosaru, Tiberiu Bone, Constantin Rădulescu.

GRUPA B (au dreptul în campionatul 1972/1973 să ocupe funcția de antrenori principali la echipe de Divizia B): Gheorghe Codreanu, Petre Comăniță, Ion Costea, Gheorghe Dumitrescu, Constantin Gologău, Nicolae Gorgorin, Moise Maksay, Ion Mihăilescu, Ștefan Miu, Ion Morărescu, Nicolae Oprea, Ilie Savu, Gheorghe Scăeșteanu, Nicolae Szabaslav, Traian Tomescu, Alexandru Meszaros, Tănase Dima, Vasile Băluțiu, Nicolae Belizna, Mihai Birzan, Martin Boiardi, Carol Bodo, Romeo Catană, Alexandru Caricaș, Vasile Copil, Mircea Crețu, Alexandru Dan, Gheorghe Dungu, Francisc Fabian, Ștefan Hidișan, Leontin Ianovschi, Traian Iordache, Gh. Iovcin Ioviță, Augustin Juhasz, Traian Ivănescu, Iosif Lengheriu, Dumitru Macri, Gheorghe Marinescu, Nicolae Marinescu, Andrei Mercea, Mircea Mocanu, Ion Motroc, Dumitru Oprea, Nicolae Reuter, Constantin Sococ, Ștefan Stănculescu, Petre Stănilă, Vasile Ștefan, Nicolae Tătaru, Gheorghe Timar, Ion Unguroiu, Ion Voinescu, Vasile Zavoda, Emil Avasilichioaie, Grigore Noje, Ladislau Vlad, Gheorghe Bay, Gheorghe Constantin, Mircea Dridea, Constantin Deliu, Ion Tomeș, Pantilimon Bratu, Carol Chendi, Traian Coman, Gheorghe Cozma, Cornel Costinescu, Ștefan Dobra, Gheorghe Drăghiescu, Gheorghe Enă, II. Dumitru Ignat, Clement Iordănescu, Emeric Jenei, Adalbert Covaci, Lazăr Leon, Petre Mindru, Alexandru Molnar, Nicolae Nemțescu, Atila Ordog, Dănilă Otiman, Dumitru Pătrașcu, Gheorghe Petrescu, Traian Popa, Paul Popescu, Eugen Popescu, Eminescu Rotaru, Ion Sirbu, Iosif Szohar, Gheorghe Staicu, Florian Știrbei, Alexandru Guță Tănase, Constantin Tatu, Gheorghe Ticușan, Ion Troancă, Octavian Ullman, Ladislau Zilahi, Dragoș Cojocaru, Zoltan David, Ilie Don, Zoltan Farmati, Cicerone Manolache.

Nu au fost confirmați în grupa A sau B antrenorii care în ultimii doi ani nu au avut activitate practică, cei care dețin funcții de răspundere în activitate fotbalistică și cei care au depășit vârsta de 62 de ani.

Antrenorii care se consideră că nu au fost încadrați corespunzător pot face înțimpinare la F. R. Fotbal — Colegiul central de antrenori până la data de 15 iunie 1972.

În conformitate cu hotărârea Comitetului federal, cluburile și asociațiile nu pot angaja antrenori care nu sînt confirmați în grupele A sau B în funcție de divizia unde participă echipa (Divizia A din grupa A, Divizia B din grupa A sau B).

Angajarea, încadrarea, încheierea, reînnoirea și rezilierea contractelor se va face conform cap. II, pct. A, B și C din hotărârea mai sus amintită.

ECHIPA	PUNCTE	MECIURI			GOLURI			DIFERENȚA
		ACASA	AFARA	TOTAL	ACASA	AFARA	TOTAL	
1. F. C. ARGES	36	14 12 1 1	13 5 1 7	27 17 2 8	31—11	12—20	43—31	+12
2. U.T.A.	33	13 10 2 1	14 3 5 6	27 13 7 7	33—8	12—18	45—26	+19
3. „U” Cluj	33	15 12 2 1	12 2 3 7	27 14 5 8	27—8	10—17	37—25	+12
4. A.S.A.	31	13 9 4 0	14 3 3 8	27 12 7 8	20—4	9—24	29—28	+1
5. Rapid	30	16 11 1 4	11 2 3 6	27 13 4 10	30—12	9—18	39—30	+9
6. Sport Club	30	14 11 1 2	13 2 3 8	27 13 4 10	28—10	12—23	40—33	+7
7. St. roșu	29	13 9 2 2	14 2 5 7	27 11 7 9	23—7	7—13	30—20	+10
8. Dinamo	29	15 8 5 2	12 3 2 7	27 11 7 9	22—11	16—20	38—31	+7
9. „U” Craiova	29	14 11 1 2	13 1 4 8	27 12 5 10	30—7	6—24	36—31	+5
10. Steaua	26	16 8 5 3	11 1 3 7	27 9 8 10	24—11	7—13	31—24	+7
11. Farul	25	13 8 5 0	14 0 4 10	27 8 9 10	20—8	5—25	25—33	—8
12. Jiul	24	13 7 5 1	14 2 1 11	27 9 6 12	18—6	5—27	23—33	—10
13. Petrolul	23	14 6 3 5	13 2 4 7	27 8 7 12	13—10	6—24	19—34	—15
14. C.F.R.	21	14 5 4 5	13 2 3 8	27 7 7 13	11—11	11—22	22—33	—11
15. Politehnica	21	14 5 5 4	13 0 6 7	27 5 11 11	20—15	8—24	28—39	—11
16. Crișul	12	13 2 6 5	14 0 2 12	27 2 8 17	10—13	3—34	13—47	—34

PLOIEȘTI. Minutul 91 al meciului Petrolul — C.F.R. Cluj (0—1), explozie de fericire în tabăra feroviarilor. Iată-l pe MARIUS BRETAN, îmbrățișându-se cu antrenorul său, Laurențiu Munteanu. Imaginea e mai mult decît grațioasă.

Foto: S. BAKCSY

Cu cîteva minute înainte începerii partidei de la Craiova, U.T.A. e la încălzire. În fașii textilești asaltează poarta lui Ziller. Portarul arădean primește cîteva mingi printre picioare. În tribună, observatorul federal Constantin Ardeleanu și dr. Vasile Frinculescu, în prezent la centrul de copii al Universității Craiova, zimbesc, și prevăd „goluri ușoare” goal-keeperului de pe Mureș. De trei ori în reprija secundă, atunci cînd Ziller

s-a opus unor șuturi-gol, Constantin Ardeleanu și Vasile Frinculescu au exclamat: „Fenomenal!”

Accidentările lui Ghiță, Dembrovski, Vătavu, Dușan, și Velicu au slăbit considerabil forța echipei băcăuane, ultimele rezultate confirmînd acest adevăr.

Dintre toți, Dembrovski îmi lipsește cel mai mult. Fără el în atac, nu mai marcam goluri! se plîngea antrenorul Costică Rădulescu.

OBLEMENCO —

DIN NOU ÎN FRUNTEA GOLGETERILOR

17 GOLURI: OBLEMENCO (Univ. Craiova) — 6 din 11 m.

16 GOLURI: Neagu (Rapid).

13 GOLURI: Dobrin (F.C. Argeș) — 3 din 11 m.

11 GOLURI: Rugiubei (Sport Club Bacău).

10 GOLURI: Kun II (U.T.A.), Adam („U” Cluj) — 5 din 11 m.

8 GOLURI: Pescaru (Steagul roșu), Fl. Dumitrescu (Dinamo), Domide și Broșovschi (U.T.A.) — cîte 1 din 11 m, Dembrovski (Sport Club Bacău) — 1 din 11 m

7 GOLURI: Cuperman (Politehnica), Jercan și Radu (F. C. Argeș), Mureșan și Naghi (A. S. Armata) — cîte 1 din 11 m.

6 GOLURI: D. Popescu (Dinamo), D. Enc și M. Stelian (Rapid), Ghergheli (Steagul roșu), Moldovan (Petrolul), Frățilă (F.C. Argeș), Pană (Sport Club Bacău), Stoian (Jiul), Lică, Anca și Munteanu („U” Cluj), Soo (C.F.R. Cluj).

De vreo cîteva etape, Marcu este numele cel mai nou în prima formație a Petrolului. Băiat tînar (19 ani), blond, drăguț, care joacă destul de bine, produs integral al clubului ploieștean. Am văzut însă, duminică, în partida cu C.F.R. Cluj, și cît de bun „actor” poate fi. Contrat mai puternic de un apărător al feroviarilor, s-a aruncat la pîmint, în careu, vîlcărîndu-se de mama focului, doar-doar arbitrul va acorda vreun penalty...

Să știi, dragă Marcu, că talentul de fotbalist nu face casă bună cu actoria de proastă calitate.

La Craiova, după ce a aflat că C.F.R. Cluj a învins la Ploiești, antrenorul U.T.A.-ei, N. Dumitrescu avea să afirme: „Jos cu pîlăria în fața acestei echipe modeste și mai lipsită de sprijin ca oricare alta, pentru ambiția și lupta sa superbă. E un exemplu pentru mulți!”

Groză și Moraru foștii titulari ai Petrolului, au evoluat duminică în formația de tineret-rezerve, ca niște adăvurate rezerve.

Oblemenco, conștient că coechipierii săi fac totul pentru a-l scoate golgeter, n-a vrut să rămînă dator echipei. Și spre finalul reprizei I, atacantul Universității avea să fie... fundas lateral dreapta, respingînd unul din puținele atacuri periculoase ale formației arădene. Tribunele au înțeles gestul și l-au aplaudat îndelung, din toată inima.

Discuție pe culoarul vestiarelor înainte meciului Steaua—Dinamo. Valentin Stănescu, antrenorul militarilor bucureșteni, către fostul său jucător, Dumitru II: — Nichi, știi că azi joci pentru prima oară împotriva mea?

— Știu, nea Tinele. Asta-i un eveniment care nu poate trece chiar așa neobservat.

Dembrovski, operat de menisc după accidentul de la Belgrad, a vizionat din tribună partida cu Steagul roșu.

— Încă trei săptămîni trebuie să nu fac nici un fel de efort! ne spunea abătut internaționalul nostru. Așa că, de abia în campionatul viitor voi reintra...

TINERET — REZERVE

1. „U” CLUJ	27 17 6 4 54—24 40
2. Petrolul	27 15 7 5 49—28 37
3. Dinamo	27 15 4 8 49—23 34
4. Rapid	27 12 9 6 44—28 33
5. „U” Craiova	27 13 7 7 32—18 33
6. Steaua	27 14 3 10 58—30 31
7. U.T.A.	27 12 5 10 34—32 29
8. F. C. Argeș	27 10 7 10 33—36 27
9. Crișul	27 11 4 12 31—41 26
10. St. roșu	27 10 5 12 37—32 25
11. Farul	27 8 8 11 27—31 24
12. Jiul	27 7 7 13 24—46 21
13. C.F.R.	27 7 6 14 32—55 20
14. A.S.A.	27 7 4 16 29—53 18
15. Politehnica	27 6 6 15 27—55 18
16. Sport Club	27 7 2 18 28—56 16

CUPA „A+T”

1. „U” CLUJ	54 31 11 12 91—49 73
2. Dinamo	54 26 11 17 87—54 63
3. Rapid	54 25 13 16 83—58 63
4. F. C. Argeș	54 27 9 18 76—67 63
5. U.T.A.	54 25 12 17 79—58 62
6. „U” Craiova	54 25 12 17 68—49 62
7. Petrolul	54 23 14 17 68—62 60
8. Steaua	54 23 11 20 89—54 57
9. St. roșu	54 21 12 21 67—52 54
10. Farul	54 16 17 21 52—64 49
11. A.S.A.	54 19 11 24 58—81 49
12. Sport Club	54 20 6 28 68—89 46
13. Jiul	54 16 13 25 47—79 45
14. C.F.R.	54 14 13 27 54—88 41
15. Politehnica	54 11 17 26 55—94 39
16. Crișul	54 13 12 29 44—88 33

ECHIPA ETAPEI A XXVII-a

• BOLOGAN

• IVANCESCU • DESELNICU • PENZEȘ • VIȘAN
• ROMILĂ II • DUMITRU
• ȚARĂLUNGĂ • ȘERBĂNOIU • DOBRIN • GYÖRFI

ECHIPA CAMPIONATULUI

ADAMACHE (211)

IVANCESCU (195) PEXA (204) VLAD (207) POPOVICI (197)
ANCA (204) BÖLÖNI (203) CZAKO (197)
MIOC (197) FAZEKAȘ (187) DOMIDE (206) HAJNAL (204)

AU MAI RĂMAS 3 ETAPE! CAMPIONATUL ARE UN

P tuba de foc a campionatului primei scene a fotbalului nostru internat maraton miercuri-duminică a luat sfârșit, oferind astfel — jucătorilor și antrenorilor — ocl răgaz obisnuit pentru reflecție, refacere și pregătire înaintea unei noi etape. Acest tur de forță a fost cel mai sever examen de până acum, din actualul sezon competițional. Nu intenționăm să facem acum o analiză detaliată a acestei perioade în care echipele au fost solicitate din plin în cele patru etape disputate pe distanța doar a 12 zile! Că simplă adunare a punctelor agonizite de echipe în aceste 4 etape ne dă, cit de cit, o anumită imagine care relevă posibilitățile jucătorilor noștri de a răspunde unor solicitări intense înfrinse adesea în alte campionate naționale din Europa. Iată cum arată un clasament al ultimelor patru etape:

1. Rapid	7 puncte	golaveraj 11-2
2. Dinamo	7 p.	9-4
3. „U” Craiova	6 p.	8-4
4. F.C. Argeș	6 p.	5-2
5. C.F.R. Cluj	6 p.	4-1
6. Farul	4 p.	5-4
7. Steaua	4 p.	3-3
8. „U” Cluj	4 p.	3-3
9. A.S.A.	4 p.	4-7
10. Petrolul	3 p.	7-6
11. Steagul roșu	3 p.	3-4
12. Politehnica	3 p.	4-6
13. Sport Club	2 p.	4-6
14. U.T.A.	2 p.	3-7
15. Crisul	2 p.	3-12
16. Jiul	1 p.	2-7

Acest clasament ad-hoc cu multe fațete revelatoare dă posibilitatea la diverse interpretări, una mai interesantă decât cealaltă. Lăsând la o parte cota de șansă pe care fiecare echipă a avut-o în acest maraton nu putem trece cu vederea acele elemente care au concurat la reușitele sau nereușitele lor. Este vorba mai întâi de valoarea actuală a unor echipe și păstrarea formei lor sportive (Rapid, Dinamo, F.C. Argeș), în ciuda unor solicitări intense la diversele loturi reprezentative, apoi de folosirea judicioasă a perioadei de întrerupere a campionatului — foarte pozitivă în cazul C.F.R.-ului din Cluj și Universității Craiova, total nemulțumitoare în ce privește formațiile Sport Club, Jiul și Politehnica. U.T.A. constituie un caz aparte, elocvent de grăitor, în care lipsa de rezistență nervoasă și fizică din acest final de cam-

pionat se împletește cu aceea mai veche lacună a unui lot extrem de redus, desincronizat din punct de vedere valoric și, obiectiv, marcat de o anumită uzură în compartimentul defensiv. La drept vorbind, amintitul maraton a fost decisiv în defavoarea U.T.A.-ei ale cărei realizări înfrime se situează la nivelul inadmisibilului, la nivelul ultimei clasate.

Din această fericire a unora și tristețe a altora campionatul țese în finalul său o poveste spectaculoasă, palpitantă pe care iubitorii fotbalului o gustă din plin. Cu acest avans de trei puncte F. C. Argeș își croiește drumul spre titlu, acel drum pe care cu patru ani în urmă Steaua i l-a curmat nemilos. În acea primăvară a anului 1968, dacă va amintii, echipa lui Dobrin a stat de multe ori la șefia clasamentului sau în plasa bucurărilor, la un punct sau două distanță, pentru că „zarurile să fie aruncate” în ultima etapă.

Titlul de campioană călătorește acum pe autostrada ce duce la Pitești pentru o incununa, de ce să nu o recunoaștem, eforturile unui team ambițios și ale tinărului ei antrenor, Halașian. El nu poate fi oprit din drum decât numai în cazul când buclucul balon se va mai ține de renghiuri în etapele ce au mai rămas de disputat.

Dacă aici, în fruntea clasamentului, apele par să se limpezească, chiar și în zona candidaturii pentru acele atrăgătoare două locuri în Cupa U.E.F.A., la subsol „suspens”-ul devine și mai dramatic. Mai ales după etapa de duminică, când specialiștii evită retrogradării din ultimii ani (C.F.R. Cluj) o angajată o și pe Petrolul în aceeași teribilă și disperată luptă, când Crisul a aplicat o lovitură neașteptată în... plexul formației ieșene.

N-o să ne hazardăm în anticipări. Pro-nosportistii știu bine de ce nu ne asumăm asemenea riscuri. Vă dăm în schimb programul ultimelor jocuri ale echipelor... min-giate de rozele fatidicului loc 15.

Politehnica cu Steagul roșu (d.), U.T.A. (a.) și A.S.A. (d.);

C.F.R. Cluj cu Steaua (a.), Farul (a.) și Steagul roșu (d.);

Petrolul cu U.T.A. (d.), Dinamo (a.) și Jiul (d.).

Faceti dumneavoastră calculele de rigoare. Noi pretindem de la campionat un singur lucru: dispute deschise, drepte, în spiritul adevăratei sportivități.

Stelian TRANDAFIRESCU

PLOIESTI. Sase jucatori clujeni in apropierea portii lor, apărându-și cu dirze prin golul inscris de Sorin Breton

TRADIȚIA A ÎNSEMNAT VOI

Există oare tradiție în fotbal? Mai precis: în rezultatele ce se înregistrează de-a lungul anilor între două echipe? Se pot da foarte multe exemple care să infirme această tradiție, după cum altele pot s-o confirme. Și unul din acestea este suita de rezultate din ultimii ani dintre Petrolul și C.F.R. Cluj, adică de la revenirea feroviarilor în „A”, după 20 de ani de absență. Într-adevăr, în cele șase partide oficiale disputate între C.F.R. și Petrolul, feroviarilor au câștigat de cinci ori și au pierdut o dată! În primăvara lui 1970, C.F.R. a câștigat la Ploiești cu 3-0; acum, o nouă victorie, scorul fiind doar 1-0. Iată cum s-au încheiat cele șase jocuri Petrolul — C.F.R.: 1969-1970, 1-2 și 0-3; 1970-1971, 2-3 și 2-1; 1971-1972, 0-1 și 0-1.

Nu știm cum au fost celelalte cinci meciuri. Dar în cel de duminică, C.F.R. a reușit o victorie meritată, după cum recunoscuseră și conducătorii echipei din Plo-

iești, reușiți, după meci, într-un meci ad-hoc. De data asta diferența dintre C.F.R. și Petrolul a fost evidentă la capitolul voință. În timp ce clujenii au vrut să învingă, au vrut să facă totul pentru a scăpa de obsedantul loc 15 (sint. specialiștii doar!). ploieștenii au jucat moale

PELOIESTI

în prima repriză, glândindu-se probabil, la acel 5-0 administrat formației militare din Ig. Mures.

Doar două exemple elocvente. Primul este oferit de gol. Sorin Breton, deși împresurat de vreo patru apărători ploieșteni, a știut să găsească cea mai bună rezolvare și să trimită direct, din vole, balonul în plasă. Cel de-al doilea l-am notat în min. 27. Marius Breton, cu mingea la picior, reușește să depășească un „zid” al ploieștenilor, zid aliv-

tuit d. gasu. tle C. dice. Dup. lului bină. Dar. Au tr. camp. Mold. desfac. cu u. pent. Gadja. multe. mai. cerca. Și. a do. două. portil. lași. grele. Arad. nu i. Dinat.

TRISTEȚEA DEMNĂ A ARĂDENILOR...

Chiar dacă n-a auzit „voce populi”, U.T.A. știa prea bine că avea nevoie de cel puțin un punct la Craiova, pentru a nu-și risipi morile iluzii. Am vrut să văd și să simt cum trăiește „bătrîna doamnă” un meci care putea fi totul sau nimic.

Meciul a început, ca orice meci, la cabine. În vestiarul U.T.A.-ei o liniște gravă. Nicolae Dumitrescu iese să anunțe formația, zăriștilor. Aproape aceeași formație cu care U.T.A. a urcat în ultimii trei ani alături trepte de glorie. Mai puțin Pojoni, Kun și, onecum, Vidac care este rezervă. Tot pe foaja rezervelor. Pirvu, dinvda la Dinamo și C.F.R. Timișoara, și un tinăr anonim, Coșa. Dumitrescu e îngîndurat. Vorbește ceva despre F.C. Argeș. Ceva nu

tocmai clar. „Cu Kun în atac, altfel discutăm astăzi!” mai zice el. Dar Kun nici nu făcuse deplasarea... Craiovenii au ieșit de mult pe stadion, la încălzire. Arădenii mai întirzie, însă, prin vestiar. Teama? Tactica? Cine știe... Primul se arată în ușa Petescului. Ingerul e foarte grav. Mai toți arădenii sint gravi, amestec de meditație și neliniște. Doar Domide aruncă un zîmbet de copil, cînd îl întreb despre meci: „Merg să văd ce facem în joaca asta!”. Broșov-

CRAIOVA

schu întrebă un confrate dacă le poartă noroc. Și reporterul răspunde cu înțeles. „Norocul îi ajută pe cei culezători!” În teren însă, U.T.A. nu culeză mai nimic. afară de portarul Ziller, uimitor în câteva intervenții. U.T.A. e într-atît de dereglată, înct nu poți crede că acum cîteva luni făcuseră o axioma din „acest mic univers atît de bine ordonat”. Birău face două hențuri într-un minut ca să-l oprească pe Marcu, „cen-

trebi”. Lereter și Calhlin se desfac prea repede, prea larg, Broșovschi lipsește cu desăvîrsire din joc, atacul e mort... Care să fie cauza? Numai Pojoni sau Kun? Pînă să află răspunsul, U.T.A. primește două goluri, Ziller se opune unui „scor-dezastu” și vine pauza.

Pauză tristă. Pauză lungă. Arbitrul Rus cheamă U.T.A. în arenă prin două fluierare tari. Și U.T.A. tot întirzie. Both rămîne la cabină, debutează Coșa. Arădenii sint abătui. Un singur grăunte de speranță: la Pitești, Argeșul încă n-a deschis scorul. Gîndul acesta și căderea studenților fac ca U.T.A. să nu mai fie fantoma din prima repriză. Dar „bătrîna doamnă” nu mai crede în ea. N-are forță în atac, debutantul Coșa se întîlneste o singură dată cu mingea. Popovici are o ocazie, însă, înlocuitorul ingenușiază, Petescu e obstructionat în careu, arbitrul lasă jocul să continue, dar U.T.A. nu mai ripostează. E prea resemnată parcă, prea convinsă că nu se mai poate întîmpla nimic. Și nu se mai întîmplă nimic...

Îi aștept pe arădeni în gura tunelului. Tristețe tăcută. Petescu, ud leacă, mă roagă să nu-l întreb nimic, nu poate să vorbească. „Argeșul a bătut?” întrebă un textilist îndoielnic, cu speranța de a fi auzit greșit. Argeșul însă bătuse... Lereter vine printre ultimii în vestiar. „Bine că nu câștigăm titlul!” zice „bătrînul” Lol. Cuvînte semnificative pentru jocul echipei N. Dumitrescu se plimbă prin cabină. Nu aude decât cîteva reproșuri la adresa lui Broșovschi și a apărătorilor. Iese, în sfîrșit. „Putem câștiga titlul aici, la Craiova. În prima repriză am pierdut bătălia. După pauză, gazdele au cîzut. Dar noi am jucat slab. Să vedem ce se mai poate face de-acum!” Lingă el, Mihai Flore, președintele clubului, apăsător de supărare, adaugă bărbătește: „Dacă nu vom câștiga campionatul nu trebuie să facem o dramă din asta. Și locul doi înscamnă ceva. În primul rînd Cupa U.E.F.A.”

Între timp Petescu, Domide, Ziller, Sima, Lereter și ceilalți părăsesc stadionul. Înfrînti, dar demni, cu capul sus. Adevărații bărbai rămîn mereu în picioare...

Mircea M. IONESCU

CRAIOVA. „Am fost mai buni. U.T.A. știe să și piardă...” pare să spună Nicolae Dumitrescu antrenorul secund al Universității Craiova, Deliu

Foto: V. ONESA

BUCHUREȘTI. Neagu, lovește — din planșon — balonul cu capul. Portarul constanțean Popa a rămas simplu spectator, dar mingea va zbura pe lângă bară!

Foto: D. NEAGU

BACĂU

atacurile lor, primul care iese să atace va fi Velicu iar tu. Simuăceanu, îl protejezi ca ultim apărător...

Ei bine, tocmai de ceea ce i-a fost mai mult frică antrenorului băcăuanilor n-a scăpat. De jocul hazardat al apărătorilor săi care, la fiecare contra-

atac. piu. runc. jucă. cial. spați. mai. canți. Zolt. vut. să. și n. Cizi. spec. au. nat. delo. Le. ria. n-at. rînd. bul. cat.

FINAL SPECTACULOS ȘI DRAMATIC!

ETAPA A 27-a

DOBRIN N-A IERTAT SINGURA CLIPĂ DE NEATENȚIE...

Interesant și deosebit de disputat — s-o spunem din capul locului — acest derby de etapă care a opus, la Pitești, echipele clasate pe primele două locuri în clasamentul returului: F.C. Argeș, de curind lider lansat în cursa pentru supremație, și A.S.A. Tg. Mureș, o formație cu veleități pentru un loc în Cupa U.E.F.A., deși, astă toamnă, la startul actualii ediții, ea se înscrisese ca o echipă venită din B. Intuind momentul desprinderii mai autoritare de U.T.A. (angajată într-un joc difical, la Craiova), F.C. Argeș a declanșat ofensiva din primul minut. O ofensivă, la început dirijată lucid, pe un front larg, cu precădere spre zona aripilor stînga, Jercan, impetuos și abil în dueli purtate cu Șteam, prins, nu o dată, plasat defectuos.

Dar, cum se întâmplă de obicei, cînd F.C. Argeș, nu punctează din start, echipa își pierde răbdarea. Echipa, dar, mai ales, publicul. Duminică, după circa 15 minute de joc, întreg stadionul accepta totuși numai de

la Dobrin, pe care-l ovaționa la fiecare contact cu balonul. În concepția suporterilor piteșteni, el, numai el, era capabil să declanșeze succesul, printr-o pasă măiastră, sau printr-un șut decisiv.

Dar Bone nu e un antrenor de dăună, incapabil să contracareze punctul forte al adversarului. În afara măsurilor de a întări mijlocul echipei cu trei jucători (Varodi, Boloni, Hajnal — rami-

gură clipă de neatenție și-a îngăduit renacele Szölösi și acest „lux” în materie de marcaj avea să însemne un gol în plasa porții lui Nagel; un gol înscris de Dobrin, printr-o execuție fulger — volé, din semiîntoarcere — care l-a trăznit, literalmente, pe portarul formației oaspete, incapabil de vreo ripostă.

În imediată vecinătate a lui Dobrin, mureșanul Szölösi (pînă atunci un Stiles a lui... Bone), mușca gazonul de ciudă, în timp ce, alături de el, aproape o întreagă echipă își „sufoa” coechipierul nr. 1.

O dată în plus, un succes venit într-o clipă așternea un vîl al uitării peste foarte multe minute de adevăr. Și anume acela că din nou, duminică F.C. Argeș s-a confundat cu... Dobrin. S-o spunem din timp, cunoscînd că în Cupa campionilor europeni (în caz de câștigare a titlului) formația piteșteană nu va face primăvara cu o singură floare!

G. NICOLAESCU

TRIUNGIUL VICTORIEI

Despre meciul Steaua-Dinamo s-a putea spune multe, în compensare cu faptul că fotbalul propriu-zis a fost destul de puțin prezent în jocul celor două echipe, altădată protagoniste ale campionatului. S-ar putea spune, de pildă, că prima repriză a fost destul de anostă, cu acțiuni sărace în conținut tactic, cu multe execuții tehnice greșite. Sau că ritmul, ceva mai alert în cea de-a doua parte a jocului, s-a conjugat — nu așa cum am fi dorit — cu o creștere evidentă a nivelului calitativ al întrecerii, ei — dimpotrivă — cu o supradimensionare a stării de tensiune a întrecerii, în urma căreia spiritul de sportivitate a fost adeseori ignorat.

S-ar mai putea spune, încă, făcînd apel la mărturia înregistrărilor, că Dinamo și-ar fi putut mări avantajul în primele 45 de minute ale partidei, cînd a avut mai multe situații de gol și a tras mai mult la poartă; dar și că Steaua, care a expedit primul șut spre buturile aparate de Constantin, de-abia în min. 31, prin fundasul Cristache, a avut totuși în finalul meciului cîteva ocazii de a obține egalarea, ceea ce după aspectul general al ostilităților, ar fi reprezentat mai fidel adevărul din teren.

Dar lucrul cel mai demn de reținut și a cărui semnificație nu poate fi trecută ușor cu vederea, este — după părerea noastră — faptul că soarta întîlnirii a fost decisă, în măsură hotărîtoare, de raportul real al valorilor din zona de construcție și conducere a jocului. Aici, Dinamo a avut în Dinu, Nunweiller VI și Dumitriu II un veritabil triungi al victoriei, alcătuit din jucători cu o bună tehnică, cu o intuiție tactică remarcabilă și mari posibilități de mobilizare și conducere operativă a întregului ansamblu al echipei.

În aceeași zonă de elaborare a

acțiunilor, Steaua a opus un trio împovărat de propriile-i greșeli, de practica jocului exagerat de individual, de complicațiile multiple ale lipsei de colaborare și ale întîzierilor repetate în transmiterea mingii. Naom, Vigu și Tătaru au format astfel un triungi în-

terilor la mijlocul terenului, cîștigă de elevii lui Nicușor, s-a scris istoria meciului și, în mare măsură, aceea a victoriei.

Mihai IONESCU

terilor nu numai valoric celui dinamovist, ci și pe planul concepției și al realizării jocului. Și de aici, din acest duel al va-

lucătorilor, Gabriel Sandu deosebește balonul pe care încearcă să-l ajungă și atacantul central al militarilor, Iordanescu

Foto: I. MIHAICA

POLITEHNICA PLĂTEȘTE UN BIR GREU!

Există o vrăjăstie unașă între Politehnica de anul trecut și Politehnica de anul acesta, între optimismul acestei echipe, de la începutul campionatului și zăbateră ei dureroasă de astăzi, în lupta unde sînt căzute două-trei echipe ce-și întorc fața cu groază de la perspectiva sumbră a Diviziei B. Între Politehnica de ieri și Politehnica de azi nu există schimbări esențiale de efectiv (a plecat doar Iordache, și mai tîrziu Mircea Mărdărescu, dar dispariția ultimului a fost solutată de mulți, fără a putea argumenta ulterior, zimbetul de satisfacție!). Dar, există schimbări radicale de mentalitate. Și aici trebuie căutată prăvălirea echipei pe toboganul valoric, în spiritul de frondă al unor jucători, în refuzul lor de a se

alinea la o disciplină riguroasă, poate și în resemnarea antrenorilor de a mai pune virtos umărul lingă o formație scărpată, practic, din cercul (odinioară de fier) al autorității lor. Reacțiile în lanț — pregătire superficială, apatie, randament sub po-

sibilități — nu au fost decît o consecință firească și iată cum această formație devine în scurtă vreme, exemplul cel mai clar despre felul cum se poate devaloriza, în teren, o echipă măcinată de contradicții interne. Acum, îngrozită de ce ar putea să urmeze, Politehnica își vrea să lupte, dar constată uimă că

mingea nu o mai ascultă și mușchii se vîlăduiesc prea repede. Luna aceea de chiul (perioada de întrerupere a campionatului) își cere tributul ei și așa se explică că la solicitări normale, accidentările se înlanț și nervii cedează ușor. Duminică, de pildă, în meciul cu Crișul echipa A DORIT să joace, dar nu a mai putut.

Despre Crișul, ce să vă mai spunem! Împăcată mai demult cu soarta a jucat deconectat și sigur, și-a apărât șansele onest, dar cu un fel de malicie care ar putea suna așa: „Haideți și voi cu noi în B, din moment ce v-a bătut C.F.R. Cluj chiar în Dealul Copoului și, iată, nici poste trupul nostru plin de răni, nu sîntem în stare să trecem!”

Ion CUPEN

FORMAȚII • NOTE • ARBITRI • REZULTATE TINERET-REZERVE

RAPID — FARUL
1-0 (0-0)

A. MARCAT: Petreanu

STADIONUL „23 August”: timp frumos (dar a bătut vîntul); teren foarte bun; spectatori aproximativ 45 000.

RAPID: Răducanu 7 — Pop 7, Boc 8, Lupescu 8, Codrea 7 — Dinu 7, Dumitru 9 — Năstăsescu 6 (min. 46: Petreanu 7), Marian Stelian 7 (min. 70: Codreanu), Neagu 6, Angelescu 8.

FARUL: Popa 6 — Ghirca 6, Măreș 8, Bălosu 8, Nistor 7 — Antonescu 6 (min. 56: I. Constantin 6) Mihai 8 — Tănase 7, Oprea 6, Caraman 6, Turcu 6 (min. 70: Ologu 6).

ARBITRU: N. Cursaru (Ploiești), nota 7.

• La TINERET-REZERVE: 2-1 (1-0).

Urmas 6, Măteșcu 7, Cotor

mani 8, Naldin 6.

ARBITRU: V. Pădurescu

(București), nota 10.

• La TINERET-REZERVE:

1-1 (1-1).

STEUA — DINAMO
0-1 (0-1)

A. MARCAT: Dumitriu

(min. 8).

STADIONUL „23 August”: teren foarte bun; timp in-

chis; spectatori aproximativ

45 000.

STEUA: Haidei 8 — Săc-

măreanu 8, Smarandache 6

Clugarin 7, Cristache 7 —

Naom 7 (min. 74: Ștefănescu

6), Vigu 6 — Pantea 6 (min.

74: Năstase 5), Tătaru 6, Ior-

dănescu 8, Dumitru 8.

DINAMO: Constantin 7 —

Cheran 7, S. Gabriel 7.

Dobău 7, Dăneanu 7 — Dinu

8, Nunweiller VI 8 — Sălcă-

nu 6, Dumitru II 6, D. Po-

rescu 6 Bataciu 6.

ARBITRU: A. Benic

(București), nota 9.

• La TINERET-REZERVE:

2-0 (2-0).

F.C. ARGEȘ — A.S.A.

1-0 (0-0)

A. MARCAT: Dobrin

(min. 77).

STADIONUL „1 Mai”: te-

ren bun; timp noros; spec-

tatori 15 000.

F.C. ARGEȘ: Stan 7 — Clo-

lan 5 (min. 30: Frătău 6).

Olteanu 8, Vlad 6, Ivan 3 —

Figulea 6, M. Popescu 6

(min. 70: D. Ștefan 7) — Ra-

du 6, Preda 6, Dobrin 9,

Jercan 7.

A. S. A.: Nagel 8 — Șteam

5, Szekely 7, Ispr 8, Czako 7

— Szölösi 7, Boloni 8 — Va-

rad 6, Fazekas 6 (min. 80: I.

Lucaci 6), Mureșan 7, Hajnal

8.

ARBITRU: Gr. Bîsar

(Galați), nota 10.

• La TINERET-REZERVE:

4-0 (4-0).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-0).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

• La TINERET-REZERVE:

2-1 (0-1).

VITOAREA ETAPĂ (XXVIII) LA 11 Iunie

- Constanța: FARUL — UNIVERSITATEA Cluj (0-3)
- Tg. Mureș: A.S.A. — RAPID București (0-1)
- Brașov: STEAGUL ROȘU — POLITEHNICA Iași (0-1)
- Oradea: CRIȘUL — UNIVERSITATEA Craiova (0-2)
- Cluj: C.F.R. — STEUA București (1-1)
- Petroșani: JUUL — F. C. ARGEȘ Pitești (0-2)
- Arad: U.T.A. — PETROLUL Ploiești (2-0)
- București: DINAMO — SPORT CLUB Bacău (1-3)

Ultimele două etape se vor disputa la 21 iunie (XXX) și 25 iunie (XXX). La 28 iunie vor avea loc semifinalele Cupei României (Dinamo — Jiul și Metalul București — Rapid), iar la 2 iulie finala.

Rezultatele consemnate în etapa a XXVII-a au încheiat conturile și în fruntea clasamentului seriei I. În prezent, cei doi lideri, **Sportul studentesc** și **C.S.M., Reșița** au un avans consistent (7 puncte și, respectiv, 8), diferența de puncte nemaipunând fi recuperată de urmăritorii până la căderea cortinei. Așadar, cele două formații sînt de-acum promovate, văzându-și astfel răsplătite eforturile depuse în această ediție a campionatului.

Și etapa consumată duminică poate fi asemuită multora disputate în retur: gazdele, în marea lor majoritate, au câștigat. Doar în seria I au fost câteva excepții de la regulă: **Sportul studentesc** și **Progresul Brăila** au terminat învingătoare în deplasare, iar **Metalul București** a finit în șah pe **Progresul Bucu-**

rești și, prin remiza realizată, spulberind și șansele teoretice ale bancărilor de a prelua șefia clasamentului. În acest fel, liderul a scăpat de orice emoții în ceea ce privește finalul campionatului, iar **Progresul Brăila** și-au mărit șansele în lupta pentru supraviețuirea în „B”. Desigur că, la prima vedere, victoria acesteia din urmă pare surprinzătoare, dar trebuie recunoscut că în ultimele etape ea a avut evoluții bune. În plus, victoria **Progresului Brăila** a fost facilitată și de faptul că gazdele au jucat din min. 38 în 10 oameni, în urma eliminării lui Cîmpeanu pentru joc periculos.

Dacă lupta pentru promovare s-a încheiat, în schimb cea pentru păstrarea unui loc în Divizia B a devenit dramatică, deoarece doar ci-

teva echipe se pot socoti, teoretic, în afara emoțiilor retrogradării. În seria I formațiile de pe locul 4 (**Politehnica Galați**, 29 puncte) și locul 15 (**Chimia Rm. Vilcea**, 24 puncte) sînt despărțite de cinci puncte. În seria a II-a, aceeași diferență de cinci puncte există între ocupanta locului 2 (**C.F.R. Arad**, 29 puncte) și cea a locului 16 (**Corvinul Hunedoara**, 24 puncte).

Meciurile disputate duminică n-au ridicat, în general, probleme în ceea ce privește aspectul disciplinar, precum și al arbitrajelor.

Sperăm că și în viitoarele etape, hotărîtoare în privința evitării retrogradării, nu vom avea ocazia să consemnăm atitudini care să pună sub semnul întrebării rezultatele partidelor.

OASPEȚII PUTEAU OBTINE UN PUNCT

Vulturii Textila Lugoj — Gaz metan Mediaș 1—0 (1—0)

A MARCAT: POP (min. 45).
VULTURII TEXTILA: Ardeleanu — ZORESCU, Mac, Bodea, Mihai — TYUKODI, Kiss (min. 75: Ghisa) — Lăchescu, Becheru (min. 77: Crăciunescu). **CHIRAN, POP.**
GAZ METAN: 100 — Purina, LEFADATU, PASCAL, Ghișan — Scheau, Dumbreanu — Gartner (min. 46: Dănel), Jiga, MORARU, Makai.
A arbitrat bine I. OPRITA (Arad).

În lupta pentru evitarea zonei vecine cu... Divizia C, cele două echipe s-au angajat încă de la început într-o dispută fără menajamente, cu angajament fizic total. După o perioadă de joc echilibrat, formația gazdă avea să domine cu destulă autoritate un adversar care cedase din teren în mod voit, concentrîndu-și atenția asupra apărării, în speranța obținerii unui rezultat de egalitate. Sistemul defensiv al oaspeților a funcționat bine; fundașii s-au dublat excelent, mijlocașii au pasat mult și precis. Din această cauză sarcina înaintașilor textiliști a devenit mult mai dificilă. Ei au căutat să-și rezolve unele acțiuni prin pătrunderi individuale. După ce au suportat cu bine asaltul oaspeților au început să construiască contraatacuri foarte periculoase prin Gartner, Makai și mai ales „virful” Moraru, dar din nefericire pentru ei,

ajunși singuri cu portarul, aveau să rateze din situații incredibile. Apoi, gazdele și-au revenit și în finalul primei reprize au obținut golul necesar victoriei. În minutul 45, un fundas mureșean a comis un fault lateral de poartă, la aproximativ 18 m; a executat Tyukodi, mingea s-a îndreptat spre gol, portarul Ioo a sărit spectaculos și a respins și a evitat pentru moment golul însă balonul a fost recentrat, prin „foarfecă”, în fața porții, de Chiran, și Pop a reușit în gol.

După felul cum a jucat, Gaz metan se putea întoarce acasă cu cel puțin un punct, destul de prețios în lupta pentru supraviețuire în divizia secundă. Că nu l-a obținut se datorează, în special, atacanților, care au ratat 4—5 ocazii, care ar fi putut însemna tot atâtea goluri.

VASILE IORDACHE

ÎN CIUDA MIZEI, SPORTIVITATEA — LA ÎNĂLȚIME

Poiana Cimpina — Politehnica Galați 3—2 (1—0)

AU MARCAT: CIUCU (min. 14 și 71), GORAN (min. 47), respectiv, BEZMAN (min. 74 și 76).

POIANA: OPANȘCHI — Popa, Tudor, STAN, Gh. Sirechiolu — Aelenei (min. 75: Istrătescu), I. Sirechiolu (min. 82: Grama) — RICHITĂ, CIUCU, Goran, Bran.

POLITEHNICA: GHEORGHIU — Enache, Tudorie (min. 57: Bejenaru), Dinu, Răza — TOMA, Bezman — Măteș, I. E-HADUȘ, POPANICA (min. 78: Stoica), Tolea.

A arbitrat satisfăcător G. OLTEANU (București).

Un scor cu o evoluție curiosă. Gazdele au condus la un moment dat cu 3—0, dar, în final, au „tras de timp” pentru a evita egalarea!

Meciul, de o importanță capitală pentru Poiana, a fost foarte sportiv, jucătorii localnici înțelegînd — spre diferență de alte echipe aflate în „zona fierbinte” — să arunce în lupta pentru victorie. În primul rînd, argumente de fotbal. Richită, Goran, Aelenei și, mai ales, Ciucu (excelent șuter) au combinat foarte bine în prima repriză, cînd numai portarul Gheorghe sau bara, s-au opus dublării golului înscris de Ciucu (min. 14). Încet-încet, însă, oaspeții — desul de dezinteresăți de soarta partidei — ies la joc, grație unor meticuloase țesături de pase la mijlocul terenului. Tehnicitatea unor Lehaduș, Popanică, Marinescu, Toma sau Tolea este cu mult

deasupra mediei înțînute în Divizia B, iar jocul lor combinativ face plăcere ochiului. Cei care ratează cele mai mari ocazii sînt însă gazdele, care surprind în repetate rînduri, prin avîntul cu care joacă, apărarea studenților.

Imediat după pauză, în serie **Goran** (min. 47) și apoi **Ciucu**, printr-un șut de la 22 m, la „păianjen” (min. 71), pare a pune punct final partidei. Nu e totuși așa, pentru că Aelenei (min. 74) și Opanschi (min. 76) gresesc copilarie și, de fiecare dată, **Bezman** nu iartă: 3—2! Scorul, totuși, nuse mai modifică. Opanschi și apoi Stan își revin primii, contrînd în ultimul moment, iar **Politehnica** (cu doi tineri de 18 ani introduși în teren) se gîndește, poate, la marile bătălii ale anului viitor...

Dumitru GRAUR

JOC FRUMOS, VICTORIE MERITATĂ

C.F.R. Pașcani — Știința Bacău 2—0 (1—0)

AU MARCAT: NAZARE (min. 41) și MARCULESCU (min. 68).

C.F.R.: CIOCIRIA — Rusu (min. 56: Dominte), COZMA, Dinu, Bîolan — PANAIT, DRĂGAN — NAZARE, Costăchescu, Mărculescu, Suciu (min. 66: Buncea).

ȘTIINȚA: Mîntosu (min. 46: Lungu) — Bolangiu, TANA, CIOCIU, Codreanu — Hetea, NEMEȘ — Sîchidu (min. 71: Pelea), Stroe, Mărgășoiu, GROSARU.

A arbitrat bine I. TIFREA (Galați).

După egalul realizat în etapa trecută la Giurgiu, flacăra salvării de la retrogradare s-a aprins din nou în inimile fotbalistilor și ale supporterilor pășcaneni. În această situație, partida de duminică pe care C.F.R.-ul a susținut-o acasă, cu Știința Bacău, era de o maximă importanță pentru feroviari. Din dorința de a obține victoria extrem de prețioasă, echipa gazdă se instalează chiar din start în terenul advers, încercînd desprinderea de adversar. Echipa studenților băcăuani, neștiind nici ea pe roze în clasament, a venit la Pașcani cu intenția obți-

nerii unui „nul”. În acest sens, oaspeții se „betonează” în apărare și contratacă foarte periculos prin virfurile Mărgășoiu și Grosaru. În prima parte, ineficacitatea atacanților în fața de finalizare și în ultimă instanță portarii (Mîntosu — repriza I și Lungu — repriza a II-a), s-au opus în fața golurilor dătătoare de speranțe. Totuși, în min. 44, feroviarul reușesc deschiderea scorului prin Nazare, după un schimb de pase cu Mărculescu.

La reluare, echipa feroviară forțează majorarea scorului, iar oaspeții ies și ei mai hotărîți la atac și în

cearcă la rîndul lor să egaleze. Dar, conform cursului jocului, cei care vor în serie vor fi tot ceferiștii în min. 68, prin Mărculescu, care reia în poartă un balon revenit din bară, la un șut violent expedit

de Panai de la circa 25 m. Astfel, se încheie o partidă frumoasă, cu multe faze electrizante (create în special de gazde) care au obținut o victorie meritată.

AUREL PĂPADIE

DOUĂ PUNCTE DE AUR PENTRU GAZDE

Chimia Făgăraș — Olimpia Oradea 1—0 (0—0)

A MARCAT: ROTARU (min. 48).

CHIMIA: Purcaru — TAULEA, Nacu, Bodrea, Stoica — DUMITRESCU, Clutac — Feher, BOANTA, Ionița (min. 73: Filip), Rotaru.

OLIMPIA: Kuruș — Levay, Serfoză, Naghi, Ușel — Stelner, Bakoș — Vekerdî (min. 69: Gal), MOLNAR, IACOB, Benzik.

A arbitrat foarte bine ILIE DRĂGHICI (București).

Din cele 11 ocazii de gol ale primei reprize făgărășeni nu au fructificat nici una! Un prim motiv a fost jocul în apărare al oaspeților, care bine dirijați de Iacob, au închis toate drumurile spre buturile apărute de Kuruș. Un al doilea motiv a fost anihilarea lui Feher — omul de gol al Chimiei — de către mult mai tîndrul său adversar Ulici. Și, în sfîrșit, jocul fără orizont al înaintașului Ionița, care nu numai că a irosit multe mingi bune, dar s-a făcut „remarcat” și prin câteva faulturi inutile. Exemplu grăitor este golul înscris de Chimia în min. 45 și anulat de arbitrul Ilie Drăghici tocmai pentru că la fața precedentă Ionița își foullase gro solan adversarului.

Începutul reprizei secundă se remarcă prin eliminarea (pentru faulturi repetate) a lui Ulici în minutul 47. Lovitura liberă acordată cu acest prilej, aduce învîntu-

șeală în fața porții Olimpiei și Rotaru îl „execută” pe Kuruș. Împinsă puternic din spate de cei doi dispeceri — Dumitrescu și mai ales Boantă — echipa gazdă încearcă mărirea scorului dar Ionița ratează... ratează... În ultimul sfert de oră orădenii își încearcă ultima carte: atacul. Molnar se face remarcant prin câteva infiltrări spectaculoase dar fără rezultat, pentru că ceilalți coechipieri sînt mult prea lenți. Șuturile de la distanță nu sînt întrebunătate cu toate că portarul Purcaru, accidentat la degete, se arăta-se nesigur pînă atunci.

După meci remarcăm atitudinea de fair-play a lui Iacob, căpitanul Olimpiei, care a recunoscut superioritatea gazdelor într-un moment cînd poziția echipei sale este foarte precară.

Liviu BOBOCEA

Dispută pentru balon între G. Georgescu (Progresul București) și fundașul Rădulescu (Metalul București)

Foto: I. MIHAICA

SERIA I

REZULTATE • CLASAMENTE • ETAPA VIITOARE

SERIA A II-a

Chimia Rm. Vilcea — Portul Constanța	2—0 (0—0)
Metalul Ploien — Sportul studentesc Buc.	0—1 (0—0)
C.F.R. Pașcani — Știința Bacău	2—0 (1—0)
Metalul Tîrgoviște — Dunărea Giurgiu	1—0 (1—0)
S. N. Oltenița — Progresul Brăila	0—1 (0—0)
Progresul București — Metalul București	2—2 (1—0)
Poiana Cimpina — Politehnica Galați	3—2 (1—0)
F. C. Galați — Coahlaul P. Neamț	1—0 (0—0)

1. SPORTUL STUDENȚESC București	27 16 9 2 47—26 41
2. PROGRESUL BUCUREȘTI	27 14 6 7 48—26 34
3. SÂNTIERELE NAVALE Oltenița	27 13 5 9 36—31 21
4. POLITEHNICA Galați	27 10 9 8 34—24 29
5. METALUL București	27 11 7 9 32—23 29
6. FOTBAL CLUB Galați	27 12 5 10 35—30 29
7. METALUL Tîrgoviște	27 10 8 11 26—32 26
8. PROGRESUL Brăila	27 11 3 12 31—24 25
9. METALUL Ploien	27 10 5 12 30—30 25
10. C.F.R. Pașcani	27 10 5 12 31—32 25
11. ȘTIINȚA Bacău	27 8 9 10 23—30 25
12. DUNĂREA Giurgiu	27 7 10 10 19—28 24
13. CEAHLAUL Piatra Neamț	27 10 4 13 29—39 24
14. POIANA Cimpina	27 10 4 13 33—43 24
15. CHIMIA Rîmnicu Vilcea	27 10 4 13 23—36 24
16. PORTUL Constanța	27 5 7 15 27—44 17

Ceahlaul P. Neamț — Metalul București, Politehnica Galați — Chimia Rm. Vilcea, Dunărea Giurgiu — Poiana Cimpina, Sportul studentesc Buc. — C.F.R. Pașcani, Știința Bacău — Metalul Ploien, Progresul Brăila — Metalul Tîrgoviște, Progresul București — F. C. Galați, Portul Constanța — S. N. Oltenița.

Chimia Făgăraș — Olimpia Oradea	1—0 (0—0)
C.F.R. Arad — Corvinul Hunedoara	2—1 (0—0)
C.F.R. Timișoara — C.S.M. Sibiu	1—0 (1—0)
Vulturii Textila Lugoj — Gaz metan Mediaș	1—0 (1—0)
Electroputere Craiova — Metalurgistul Cugir	3—0 (1—0)
Gloria Bistrița — Minerul Baia Mare	2—0 (0—0)
Olimpia Satu Mare — C.S.M. Reșița	2—0 (2—0)
Minerul Anina — Politehnica Timișoara	3—2 (2—2)

1. C.S.M. Reșița	27 16 5 6 40—22 37
2. C.F.R. Arad	27 12 5 10 36—33 29
3. MINERUL Baia Mare	27 11 6 10 43—35 28
4. C.F.R. Timișoara	27 10 8 9 32—25 28
5. C.S.M. Sibiu	27 12 4 11 28—29 28
6. GLORIA Bistrița	27 12 3 12 28—30 27
7. OLIMPIA Satu Mare	27 12 3 12 21—24 27
8. MINERUL Anina	27 11 5 11 33—38 27
9. POLITEHNICA Timișoara	27 10 6 11 40—31 26
10. CHIMIA Făgăraș	27 12 2 13 43—40 25
11. ELECTROPUTERE Craiova	27 11 4 12 29—33 25
12. METALURGISTUL Cugir	27 10 5 12 23—28 25
13. GAZ METAN Mediaș	27 11 3 13 19—27 25
14. VULTURII TEXTILA Lugoj	27 10 5 12 24—37 25
15. OLIMPIA Oradea	27 11 2 14 31—33 24
16. CORVINUL Hunedoara	27 10 4 13 28—31 24

Metalurgistul Cugir — Vulturii Textila Lugoj, Politehnica Timișoara — Corvinul Hunedoara, Olimpia Satu Mare — Chimia Făgăraș, Minerul Baia Mare — C.F.R. Timișoara, C.S.M. Reșița — C.F.R. Arad, Minerul Anina — Electroputere Craiova, Olimpia Oradea — Gloria Bistrița, C.S.M. Sibiu — Gaz metan Mediaș.

A zi 7 iunie, clubul sportiv al armatei, Steaua, împlinesc un sfert de veac de existență și de rodnică activitate în slujba mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră.

Inițiat în vara anului 1947, sub denumirea de Asociația Sportivă Armatei (A.S.A.), devine, un an mai târziu, Clubul Sportiv Central al Armatei (C.S.C.A.) pentru că, din 1950, să se înscrie în istoria sportului românesc cu un nume de puternică rezonanță, rămas și azi în amintirea noastră ca un simbol al marilor performanțe: C.C.A. (Casa Centrală a Armatei). Din 1962, vechiul C.C.A. se transformă în „Steaua” și continuă tradiția bogatelor performanțe ale sportului militar sub culorile căruia, în cei 25 de ani de existență, s-au afirmat nume înscrise de mult în con-

stelația marilor valori sportive din patria noastră, printre care cele ale lui Al. Penciuc, I. Balaz, I. Sirbu, C. Herold, Gh. Negrea, V. Viscopoleanu, Gh. Gruia, I. Voinescu, O. Szabo, Gh. Constantin, Ilie Năstase, Gh. Berceanu, C. Corbu, A. Ivanov și alții.

În cadrul clubului Steaua sportul cu balonul rotund a ocupat și ocupă un rol de protagonist, iar secția de fotbal este cel mai vechi nucleu organizat de activitate sportivă, a cărui vîrstă se identifică cu însăși vîrsta clubului.

Așadar, astăzi 7 iunie, fotbalul militar de performanță aniversază un pătrar de secol de activitate, prilej cu care revista noastră îi dedică rîndurile acestei pagini.

UN SFERT DE VEAC ÎN SLUJBA PERFORMANȚEI

IFILIE IDIE ISTORIE

Iunie 1947 — iunie 1972. Două decenii și jumătate în care s-au scris, cu slovele performanței, fi-le biografe sportive a unei dintre cele mai puternice și mai populare echipe din istoria fotbalului românesc, din anii de după război.

La început a fost A.S.A. O formație tină, talentată, dar lipsită de experiență competițională și de omogenitate. În începutul a fost, firește, greu ca toate începuturile, cu multe incertitudini, căutări și, mai ales, cu multe speranțe neîmplinite. Asta s-a împlinit în primul an de existență și de participare în campionatul țării. În din echipa de avangardă, care a reușit să se mențină în prima divizie, cu prețul unui baraj final, făceau atunci parte — printre alții — Savu, Lăzăreanu, Catană, Panait, Cernea, Năncuș, Mladin, Jivan, Gh. Popescu, Fătu, Onisic, Zeană, M. Ionescu, Fl. Marinescu, Apostol, Crețu...

Un an mai târziu, sub un nume nou, C.S.C.A., și cu multe nume mari din elita fotbalului nostru din acea vreme (Tr. Ionescu, Apolzan, Androvici, Balint, Ferenczi, Serföz, Drăgan, P. Moldoveanu), echipa militarilor bucureșteni cîștigă primul trofeu, Cupa României, din impresionanta serie a celor 18, cucerite în cei 25 de ani de activitate. Performanță pe care o repetă apoi și în anul următor, sub o titulatură care face epocă în istoria soccerului național: C.C.A.

1951. Echipa armatei, în formația sa de bază: Voinescu (Tr. Ionescu) — V. Zavoda, Apolzan, Rodanu — Balint, Bone — P. Moldoveanu (V. Moldovan), Roman, Drăgan, Fr. Zavoda, Bădeanu, obține primul mare event, campionatul-cupă, înscrind și astfel numele pe tabloul de onoare al marilor noștri performeri.

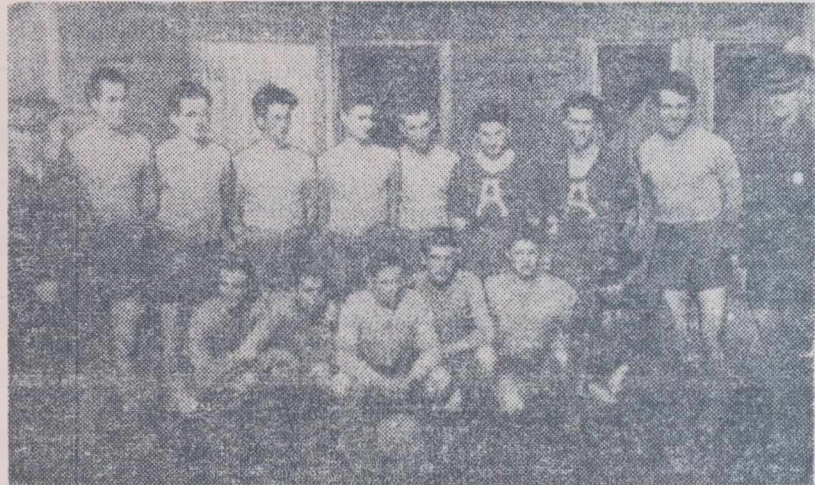
De aici, drumul C.C.A.-ului continuă aproape neîntrerupt, timp de zece ani, numai la înălțimea piscurilor competiționale. Este decada de glorie (1951—1961) a echipei, care cucerește, în acest interval de timp, șase titluri de campion (1951, 1952, 1953, 1956, 1960, 1961) și trei cupe ale României (1951, 1952 și 1955). În această perioadă, C.C.A. atinge în evoluția sa două puncte de apogeu: în 1956, cu formația „de aur”, rămasă și azi în amintirea noastră ca un

refren al unei melodii nemuritoare: Voinescu (Toma) — V. Zavoda, Apolzan, V. Dumitrescu (Ivănescu) — Onisic, Bone — Căcoveanu, Constantin, Alexandrescu, Fr. Zavoda, N. Tătaru; în 1960—1961, cînd în galeria marilor artiști ai 11-lui militar au mai apărut, alături de cei din vechia gardă, Jenei, Stăicu și Racksi.

1962. An de cumpănă la granița dintre două epoci de afirmare. Echipa își schimbă pentru a treia oară numele, devenind „Steaua” și își improspătează efectivul, la început cu o serie de jucători de valoare veniți să-și satisfacă stagiul militar (Voinea, S. Avram, Petescu, Suciu, Halmăgeanu, D. Nicolae, Crăiniceanu, Sătmăreanu, Haidu, Negrea, D. Popescu, Pan-tea, Koszka); după aceea, cu mulți, din ce în ce mai mulți, fotbaliști formați în propria grădiniță: Tătaru II, Manca, Iordănescu, Ciugarin, Ștefănescu, Cristache, Naom, Aelenei. În acești ani ai ultimei decade de activitate, Steaua cucerește o dată campionatul (1968) și de șase ori Cupa României (1962, 1966, 1967, 1969, 1970 și 1971), reușind în acest an al aniversării sfertului de veac frumoasă performanță de a se califica în sferturile de finală ale „Cupei cupelor”, competiție pe care a părăsit-o fără să fi fost învinsă!

Iunie 1947 — iunie 1972. În cei 25 de ani de existență, echipa de fotbal a clubului „Steaua” a participat la 24 de ediții ale campionatului republican și la un număr egal de ediții ale Cupei României. Bilanțul general al acestui pătrar de veac este edificator: șapte titluri de campion, de trei ori locul doi și de cinci ori locul trei în clasamentul general, însumînd un număr de 15 prezențe pe podiumul de onoare al primei noastre competiții; 11 trofee cîștigate, de două ori finalista și de patru ori semifinalista în Cupa României. Rezultate care atestă o prodigioasă activitate competițională la realizarea căreia și-au adus contribuția, de-a lungul anilor, peste 150 de jucători.

Adevărată școală de manifestare și afirmare a valorilor sportive, „Steaua” a dăruit fotbalului nostru un trecut de legendă adevărată, exemplu de urmat pentru actuala sa generație de jucători, ea și pentru cele viitoare, pe drumul marilor performanțe, al marilor împliniri.

A. S. Armata, echipa anului 1948. În rîndul de sus, de la stînga la dreapta, jucătorii: Gh. Popescu, M. Ionescu, Mladin, Cernea, Mureșan, Crețu, Apostol, Catană. În rîndul de jos: Zeană, Fl. Marinescu, Savu, Jivan și Molnar

MINI-STATISTICĂ SEMNIFICATIVĂ

• În cei 25 de ani de existență ai echipei de fotbal au activat în cadrul acesteia un număr de peste 150 de jucători. Dintre aceștia 26 au obținut titlul de maestru al sportului și șase (Voinescu, V. Zavoda, Apolzan, Bone, Constantin și Sătmăreanu) pe acela de maestru emerit al sportului.

• În perioada 1947—1972 echipa de fotbal a clubului militar a dat primei reprezentative a țării un număr de 40 internaționali, cu un total de 300 prezențe în echipa națională.

• Jucătorii cu cele mai multe selecționări în echipa națională A sînt, în ordine: Constantin (39), Sătmăreanu (35), N. Tătaru (24), Voinescu și Apolzan (cîte 22 și V. Zavoda 20).

• În cele 24 de ediții la care au participat, trei dintre jucătorii formației Steaua și-au înscris numele pe tabloul de onoare al golgeterilor: Constantin, de trei ori consecutiv — performanță încă neegalată — în anii 1960, 1961 și 1962; Alexandrescu în 1956 și Pavlovici în 1964.

• Carol Crăiniceanu ocupă primul loc în clasamentul celor mai efica-ce tricolori, cu 14 goluri înscrise. Pe locul doi tot un fost jucător stele,

Gh. Constantin, cu 12 goluri.

• Cea mai detasată victorie finală în campionatul republican: în 1960, cînd și-a adjudecat titlul de campion la șapte puncte diferență față de a doua clasată, Steagul roșu Brașov.

• Cea mai bună performanță în Cupa României: 1965 și 1967 cînd a cîștigat importantul tro-feu fără să fi primit nici un gol în zece partide. Golaveraj general în ambele ediții: 28—0!

• Cel mai bun atac al echipei de-a lungul celor 24 de ediții ale campionatului la care a participat: Căcoveanu — Constantin — Alexandrescu — Fr. Zavoda — N. Tătaru, în anul 1956, cu 64 de goluri înscrise în 24 de meciuri.

• Cea mai bună apărare a echipei: Voinescu (Toma) — V. Zavoda, Apolzan, Ivănescu — Balint, Bone, în anul 1953 cu 14 goluri primite din 22 de jocuri.

• Jucătorii cu cea mai mare longevitate în cadrul echipei și al clubului: Voinescu și V. Zavoda — 22 de ani (13 ca jucători și 9 ca antrenori); Constantin — 17 ani (15 ca jucător și 2 ca antrenor); Jenei — 15

ani (13 ca jucător și 2 ca antrenor).

• În cadrul secției de fotbal a clubului Steaua activează în prezent un număr de 16 echipe (seniori, tineret, juniori și copii), 15 antrenori (pă-tru de categoria întâi) și un număr de aproximativ 600 de jucători.

• Opt dintre jucătorii lotului de bază ai actual-lei formații de seniori (Cristache, Ciugarin, Naom, Ștefănescu, Tătaru, Iordănescu, Aelenei și Vlad) sînt crescuți în pepiniera proprie. Alți candidați cu șanse reale de promovare sînt tinerii Ion Ion, Șumuleanu și Răducanu, componenți ai echipei naționale de juniori.

• În perspectiva apropiată — vara anului 1973 — este prevăzută, la complexul sportiv de la Ghencea, încheierea lucrărilor de amenajare a sectorului de fotbal, compus dintr-un stadion cu 25.000 locuri, șase terenuri de antrenament, dintre care cinci gazonate. O importantă premisă, deci, pentru dezvoltarea viitoare a actualei baze de instruire și de formare a spiritului de mline în spiritul cerințelor tot mai mari ale performanței și dorinței de afirmare pe plan intern și internațional a clubului militar.

TREI

GENERAȚII

ION VOINESCU — simbol al unui trecut glorios

ANGHEL IORDANESCU — în prezent pe calea împlinirii depline

ION ION — una din promisiunile viitorului

SINTEZA COMPETIȚIONALĂ 1947-1972

COMPE-TIȚII	MECIURI JUCATE				GOLURI		
	VICTORII	EGALITĂȚI	ÎNFRÎNGERI	TOTAL	ÎNCRISE	PRIMITE	DIFERENȚĂ
CAMPIONAT	284	149	175	608	1089	756	+333
CUPA ROMÂNIEI	84	4	13	101	323	99	+224
JOCURI INTERNAȚION.	88	29	39	156	306	195	+111
TOTAL	456	182	227	865	1718	1050	+668

MUGURII VIITORULUI

• DOUA CENTRE, 20 ECHIBE, 600 COPII ȘI JUNIORI •

În cadrul clubului militar își desfășoară activitatea două centre de copii și juniori, organisme adiacente echipei de seniori care urmăresc să asigure în permanență propulsarea de noi clemente talentate în fotbalul nostru de performanță. În cele două centre, Steaua-23 August și Steaua-Ghencea se află adevărate laboratoare unde sute de copii și juniori parcurg procesul complet de la selecție, creștere, formare și titularizare în cele peste 20 de echipe cuprinse într-un cadru organizat, competițional.

Fie că procesul de instruire se desfășoară pe terenurile 2, 4, 5 și 6 de la stadionul 23 August, fie pe terenurile de la baza Ghencea, dominanta comună a muncii de pregătire este competența, pasiunea și seriozitatea „dascălilor gazonului” — foste glorii (Voinescu, Zavoda, Crăiniceanu — centrul Ghencea) sau antrenori cu o înaltă calificare (Făblan, Sirbu, Drăgan, Dungu, Gh. Stănculescu

și P. Mihai — 23 August) — care veghează cu răbdare și tact pedagogic la zămislirea de noi jucători.

Și în contextul acesta, de dragoste pentru fotbal și responsabilitate muncii, au apărut în ultimii ani o serie de autentice talente, care au improspătat permanent lotul echipei de seniori a clubului, ca și ale altor echipe divizionare; unii dintre ei au ajuns chiar purtători ai tricourilor reprezentativei. E suficient să amintim numele unor jucători ca Tătaru II, Iordănescu, Ciugarin (instruiți la centrul Ghencea, aflat încă din anul 1965, de la data înființării, sub direcția îndrumare a antrenorului Romeo Catană, pasionat șlefuitor al tinerelor generații de mai bine de două decenii), ca Naom,

Aelenei, Cristache, Vlad (crescuți la centrul 23 August, aflat sub coordonarea tehnică a lui Ion Bălănescu și Ilie Savu — șeful centrului).

Dar cele două pepiniere ale Stelei se pot mîndri și cu aportul direct pe care l-au adus fotbalului nostru, prin promovarea unor elemente talentate în cele trei eşaloane ale soccerului autohton (peste o sută de jucători) și, în special, în prima divizie, acolo unde, la Pitești, Craiova sau Petroșani, sînt apreciați astăzi jucători ca Roșu, Ivan II, Sameș sau Muțescu, pînă mai ieri adolescenți în „laboratoarele” Stelei.

În clipa de față, la cele două centre sînt călăuziți pe drumul descifrării a.b.c.-ului fotbalului aproape 600 de copii și

juniori, împărșiți pe grupe de vîrstă și instruiți cu cele mai moderne metode de antrenament, cu toții beneficiind de excelente condiții materiale.

De-a lungul anilor, la centrul Steaua-Ghencea au lucrat și alți foști componenți ai echipei C.C.A. din anii de glorie, Victor Dumitrescu (astăzi secretarul secției de fotbal a clubului), Emeric Jenei (în prezent antrenor la tineret-rezerve), N. Tătaru, A. Apolzan și alții. De altfel, acest lucru reprezintă și o frumoasă tradiție a clubului Steaua, el preocupîndu-se continuu, ca foștii jucători, legați trup și suflet de interesele și progresul acestei unități de elită a sportului românesc, să contribuie cu toată capacitatea și pasiunea lor la asigurarea schimbului de mline al fotbalului nostru.

Pagină realizată de Mihai IONESCU și Gheorghe NERTEA

TOTTENHAM HOTSPUR

● O ISTORIE DE 90 DE ANI ●

1882. Se spune că în acest an o mină de entuziaști, adunați sub o lampă de gaz de pe Tottenham High Road, au lansat ideea fondării lui Tottenham Hotspur football club. Până la acea dată nu exista decât Hotspur — club de crichet, dar lăsa că, curind, aceiași tineri încep să joace la locul numit Tottenham Marshes, pe un teren marcat de ei înșiși. Primul sezon oficial al lui Spurs începe în 1883-84, cu un rezultat de marcă: 8-0 cu Bromley Rovers.

1888. Micul club, devenit acum Tottenham Hotspur, începe să simtă nevoia — în fața asistenței, din ce în ce mai numeroasă — a unui teren adevărat, cu tribune. John Oliver, patronul unei fabrici de covoare, devine președinte al clubului, el putând oferi slujbe fotbalistilor și, în același timp, luxul stadionului Northumberland Park, unde un vechi vagon părăsit ținea loc de vestiare. La începutul lui 1896, Spurs devine club profesionist,

Danny Blanchflower (dreapta), căpitanul echipei din anul de glorie 1961, când Tottenham a cucerit și campionatul și Cupa Angliei

1958. Este anul în care vine la conducerea echipei Bill Nicholson. În octombrie, ca un cadou pentru instalarea sa, Spurs învinge pe Everton cu un scor de proporții: 10-4 (recordul absolut al ligii engleze este 26-0, în meciul Preston North End-Hyde, în anul 1887!), în care Bobby Smith, renumitul centru înaintă, înscrie de patru ori. Nicholson începe să clădească o echipă nouă. Îi aduce pe scoțienii Dave Mackay, Bill Brown, John White și Johnny Brooks. El, alături de alții, aduc în continuare cei mai frumoși ani din lunga istorie a clubului londonez. Între 1959-1963, Tottenham este, indiscutabil, prima echipă a fotbalului insular, lucru dovedit și prin cucerirea, în 1963, a „Cupei cupelor”.

1964 — 1971. Această serie remarcabilă urma să aibă și un epilog neașteptat care avea să marcheze într-un fel destul de neobișnuit sfârșitul ei: în iulie 1964, o mare speranță a fotbalului britanic, amintitul John White, a fost ucis de... trăsnet, în timp ce participa la un concurs de golf!

Tottenham a mai avut o scil-

pire, în 1967, an în care a apărut pentru a cincea oară în finala „Cupei Angliei” pe Wembley unde, învingând pe Chelsea cu 2-1 și-a creat faima invincibilității în templul fotbalului. În același sezon a ocupat locul al treilea în campionat. În rest însă, de opt ani, Spurs n-a reușit să-și aproprie, nici un alt trofeu major (poate, doar, „Cupa Ligii”, în 1971), iar locurile în clasamentul final au fost de fiecare dată între 6 și 10.

Dar iată că în anul în care Tottenham Spurs serbează cea de a 90-a aniversare, echipa din nordul Londrei reușește să revină nu numai pe unul din locurile fruntașe ale campionatului Angliei, dar să și cucerească, pentru a doua oară, una din competițiile inter-cluburi europene. Este vorba de prima ediție a „Cupei U.E.F.A.” Participarea la competiție ne-a dat prilejul s-o vedem de două ori pe terenurile de fotbal din țara noastră. Valorile indiscutabile ale echipei sint Chivers, Peters, England, Jennings, Gilzean...

Dumitru GRAUR

NE-A SCRIS TACHE MACRI

Zilele trecute am avut plăcerea să citim câteva rânduri transmise de Tache Macri din Algeria, unde antrenează una din echipele de primă categorie, N.A.R. din Alger. Cu cunoscuta-i vervă, cu proverbialul său neastîmpăr care rezultă din scris, cu încrederea și optimismul său robust, Macri ne informează — cu haz uneori — asupra activității sale la echipa N.A.R.

„Profetul din România” — cum l-au poreclit admiratorii echipei sale din cartierul Kouba (un fel de Giulești) din Alger — este apreciat pentru activitatea sa și pentru rezultatele realizate cu echipa N.A.R. „A fost, înainte de toate, un meci foarte deschis între două excelente formații care au practicat un fotbal

de bun nivel” — a scris ziarul „La République” după meciul de campionat N.A.R.—C.R. Belcourt 1-0, cel mai frumos joc al campionatului.

Dar, peste aprecierile laudative ale presei, îndreptățite desigur, se situează meritele lui Macri în reconstrucția echipei și reorganizarea jocului ei. N.A.R. era pe ultimul loc după 10 etape, cu șanse minime de a mai scăpa de retrogradare. Ca și atunci când activa la C.F.R. Timișoara (vă amintiți?), Macri a pornit la lucru cu încăpăținare și entuziasm, cu ambiție și încredere. A muncit cum numai el știe să muncească, a clădit încet-încet echipa, i-a imprimat un stil ofensiv și combativ și, treptat, a început ascensiunea în clasament. Astăzi, N.A.R.

se află în fericită situație nu numai de a se vedea scăpat de retrogradare, ci și de a se afla, după 26 de etape, pe locul 6, la 8 puncte distanță de liderul M.C. Alger. (În Algeria punctajul acordat este diferit: 3 puncte pentru victorie, 2 pentru meci nul și 1 pentru înfrângere, astfel că diferența la care se află echipa lui Macri nu-i mare, de fapt). Pentru toate aceste realizări este apreciat și admirat inimosul nostru Macri.

Acum el este mai liniștit (cit poate fi Macri...). Mai avea patru etape în față (la ora la care ne-a scris) și speră să îmbunătățească poziția echipei.

Ne ducură reușitele lui Macri și le consemnăm cu plăcere

Una din vedetele anului 1950 — fundașul dreapta... Alf Ramsey, managerul de astăzi al selecției engleze.

iar în același an izbutește promovarea în prima divizie... a ligii inferioare (Southern League)

1901. Alte vedete — Sandy Toit, David Copland, Jack Kirwan și alții (după cum se vede, Spurs și-a dezvoltat foarte repede preferința devenită de acum „lege” de a angaja, pe bani grei, jucători de clasă) aduc primul mare trofeu în tribuna clubului londonez: „Cupa Angliei”, pînă atunci un apanaj al echipelor din prima ligă (2-2 și 3-1 cu Sheffield United). Următorul mare moment din această istorie este legat de promovarea în liga secundă, în locul lui Stoke City, în sezonul 1908-1909.

1921. O mare echipă începe să-și facă loc printre team-urile de frunte ale Angliei. Tottenham recucerește Cupa în 1921, iar în 1922 se clasează, pentru prima oară, pe locul secund în campionat, după Liverpool. În 1928, însă, la numai un an după plecarea lui Peter McWilliam, managerul sub a cărui conducere (din 1912) Spurs devenise un adevărat club de fotbal, Tottenham retrogradează. Apare un nou manager, Percy Smith, echipa este întinerită (ies la iveală, printre alții, George Hunt, Willie Evans și Arthur Rowe) și după cinci ani repromovează, ocupînd imediat (1934-35), locul al treilea în prima divizie. În 1938, pe White Hart Lane se înregistrează recordul de asistență, aflăt încă în vigoare: 75.038 de spectatori (capacitatea stadionului... 57.000), cu ocazia unui meci de cupă cu Sunderland.

1945. Imediat după cel de-al doilea război mondial, Tottenham, aflată din nou în liga secundă, reîncearcă de câteva ori — dar fără succes — să obțină promovarea care îi reușește de-abia în sezonul 1949-1950, pentru ca apoi — pentru prima dată în fotbalul englez — în campionatul următor să cîștige titlul! Jucătorii-cheie ai echipei de atunci se numeau Alf Ramsey, Ronnie Burgess, Bill Nicholson, și Eddie Bailly, ultimii doi managerul și, respectiv, antrenorul actuali echipei.

Carnet extern

PROBA PROBELOR

Comentariile dedicate finalei Cupei campionilor europeni sint obligate să depășească dimensiunile stricte ale acestui eveniment care încoronază, de acum în mod tradițional, stagiunea fotbalistică a Europei. Pentru motivul că introducerea din anul acesta a reprezentat mai mult decît o simplă finală, mai mult decît o cîștigare între doi titani ai soccerului continental. Ea a intruchupat, cu siguranță, începerea unui moment nou în evoluția fotbalului.

INTERNAZIONALE a intruchupat ideea care sucombă, AJAX pe aceea care se naște. De o parte, am văzut fotbalul care a influențat, a determinat, a condiționat, chiar, am zice, tiparul tactic al marilor echipe din ultimii ani, pornindu-se de la ideea fortificării apărării și lăsîndu-se înalături, ca moment de buza, acțiunea surprinzătoare, contraatacul. Aceasta a fost (cu întreaga gamă a metamorfozelor sale, pornind de la ideea RAPPLAN, mai departe cu corectivele ROCCO etc.) formula ajunsă la forma ei maximă de exprimare prin ceea ce a jucat INTERNAZIONALE, din elpele cînd atinsese apogeeul și pînă la eșecul de micerecua trecută de la Rotterdam.

Ce ne propune viitorul, prin exponența sa cea mai reprezentativă pe planul cluburilor? Ajax distruge toate consecvențele vechii tactici; ea desființează granițele posturilor și liniilor; ea vrea să ajungă la fotbalul total, fără precepte preconcepate pentru posturi, ci impunînd jucătorului o singură lege: să fie acolo unde situația fazei o cere, unde probabilitatea continuării a acțiunii îi va solicita. Sigur că marcea campioană a Olandei n-a atins — nici timpul și nici ocaziile de a se autocontrola nu au existat într-o cantitate suficientă — momentul în care orice neclaritate a ideii sale să fie înlăturată. Dar AJAXUL a făcut ceea ce este mai important: începutul. Și cu siguranță că istoria tacticilor fotbalului va lega de numele său declanșarea unui nou moment pentru mersul înainte al celui mai răspîndit sport de pe planeta noastră.

Ne face o mare plăcere să subliniem că deschiderea unei alte ere, pe planul ideii de joc, se face sub impulsul și — în mare măsură — din inspirația și ingeniozitatea unui antrenor român, ȘTEFAN COVACI. Venit cu modestie și liniște la cîrma unei echipe ce părea blazată și sortită — deci — unui sezon fără culoare, ȘTEFAN COVACI a știut să dea acestei admirabile reuniti de valori fotbalistice imbrăcămintea tactică cea mai spectaculoasă și, mai cu seamă, cea mai productivă. Aceiași oameni joacă acum un cu totul alt fotbal, fotbalul viitorului — v-o repetăm — și proba probelor, finala C.C.E., a confirmat totalmente ceea ce precedentele verificări — campionatul și cupa din Olanda, plus toate aparițiile în marea competiție continentală demonstraseră: AJAXUL a ajuns, prima, în fotbalul zilelor care vin.

Eftimie IONESCU

DE PRETUTINDENI

GRIJILE LUI ERICSSON...

Sînt legate, firește, de problemele echipei naționale. Antrenorul federal suedez este foarte necăjit pentru că oricît s-ar strădui să pună pe picioare echipa cea mai bună a Suediei pentru preliminariile campionatului mondial, eforturile sale rămîn fără efect. Degeaba face apel — cum s-a întîmplat înaintea meciului cu Ungaria — la jucătorii legitimați peste hotare — cu care a adevărat ar călăuzii o reprezentativă puternică — pentru că ei nu răspund, nu se prezintă, fiind legați de cluburile lor. Mai mult, acum Ericsson riscă să rămînă și fără alți internaționali pe care conta: Sandberg este solicitat de un club elvețian, Nordqvist (în vîrstă de 29 de ani) de un club francez, iar Johansson de unul belgian. Pînă la urmă Ericsson este amenințat să piardă și echipa pe care o are...

...ȘI RĂZBUNAREA LUI RAMSEY

La criticile după eșecul de pe Wembley (1-3 cu R. F. a Germaniei) Alf Ramsey a răspuns cu un... nou eșec, dar suferit de o echipă alcătuită — așa cum i s-a cerut de presă în primul rînd din jucătorii tineri, fără să includă pe vreunul din „mondiali”. Și Anglia a pierdut cu 1-0, tot acasă, în fața Irlandei de Nord, primul succes al nord-irlandezilor după 15 ani! Astfel că, paradoxal, Ramsey a fost marele învingător în acest joc. Unul din cei mai vehemenți ziariști englezi, Desmond Hackett — care ceruse promovarea tinerilor — a fost nevoit după meci să scrie: „Acești noi internaționali, despre care se credea că vor revendica prin joc prezența lor la C.M. 1974, au lăsat impresia că joacă pentru un pahar de bere...” Dar, marcea răzbunare a lui Ramsey a venit peste patru zile, cînd la Glasgow Anglia a învins Scoția cu 1-0, cu o formație cu „mondiali”...

La început au fost 13. Adunate cu greu, după rugăminți și insistențe ale organizatorilor, pentru a nu-și vedea marea sîrbătoare națională — centenarul independenței — fără marelui punct de atracție. Era prima reuniune — lăsînd la o parte turneele olimpice — a fotbalului mondial și de aceea lucrurile erau privite cu neîncredere, cu scepticism, cu semne de întrebare inerente perioadei de început a sportului care avea să devină rege. Era 1930, era prima ediție a campionatului mondial de fotbal, era „ediția Uruguay”.

Și a venit succesul. După patru ani au fost 32 de țări inscrite. Pentru a se ajunge la 16 în optimele de finală, s-au disputat pentru prima dată jocuri preliminarii eliminatorii. Și formula a rămas aceeași și pînă în ziua de azi, adică și pentru ediția din 1974, în ciuda faptului că fotbalul a făcut pași uriași în lume, că a devenit purtătorul drapel al sportului, că numărul echipelor naționale participante a ajuns la peste o sută pentru ediția 1974.

Fotbalul a crescut cu pași uriași. O victorie sau o înfrîngere echivalează azi cu o sîrbătoare națională sau cu un deliu național. „Cămașă” lui a rămas prea mică. Tocmai de aceea, pentru a pune de a-

CONVULSIUNILE UNEI FORMULE

cord această „explozie” a fotbalului cu „cămașă” lui (a se citi: numărul de locuri în turneul final), s-a propus ca — încă de la ediția în curs de desfășurare — să se treacă la sporirea numărului de locuri în turneul final. Fiecare uniune sau confederație continentală solicită sporirea locurilor, ce i-au fost acordate, în concordantă cu dezvoltarea soccerului pe teritoriul său. Or, în ciuda acestor necesități și a sondajului făcut de F.I.F.A. în rîndul federațiilor naționale, s-a rămas la vechia formula de 16 echipe, cu amendamentul cunoscut: cîștigătoarea grupei a IX-a europene (Franța, Irlanda, U.R.S.S.) trebuie să dispute un joc eliminatîr cu învingătoarea grupei a III-a din America de Sud (Chile, Peru, Venezuela) pentru a se califica în primele 16.

Iată că pentru 1978, se fac din nou presiuni pe lîngă F.I.F.A. pentru înlocuirea cifrei „16” cu cifra „24”. Chiar Argentina care va găzdui C.M. din 1978 a propus organizarea mondial al fotbalului modificarea formulei, întrucît are posibilitatea să organizeze o competiție cu 24 de participante. Ar fi, credem, cea mai bună soluție, aceea care va ține pasul cu realitățile de azi ale fotbalului.

Mircea TUDORAN

MOMENTELE BUCURIEI...

...atât de caracteristice pe stadioanele de fotbal, sînt sugestiv ilustrate și de această secvență fotografică. Ea arată satisfacția atacanților selecției U.R.S.S. după ce au reușit să deschidă scorul în partida cu selecționata iugoslaviei, din sferturile de finală ale „Campionatului Europei”, partidă desfășurată la Moscova.

PASIUNI SECUNDARE

Mijlocul echipei italiene „Milan”. Romanu Benetti, s-a făcut remarcă în ultima vreme prin premiile câștigate în mod regulat la concursurile de... canari. Pasiunea aceasta s-a dovedit destul de rentabilă, micul cântăreț al lui Benetti fiind vîndut cu prețuri destul de ridicate. Unul din să-i încurajeze, ca de pildă ziarul „Messagero” care scrie: „Benetti are un ochi desăvîrșit în materie de canari”. La complimentul acesta „Corriere dello Sport” ține însă a face o completare: „Nu începem de ce Benetti nu-și utilizează formidabilul său ochi atunci cînd trage la poartă adversarului”.

SCHIMBUL DE LOCURI

Unul din cele mai populare cluburi vienez — Austria, în ultimii ani și-a făcut o „specialitate” din a-și dezamăgi suportorii. Renunțată în trecut pentru fulgurantele schimbări de locuri și neastăpăratele scheme tactice, de astădată Austria surprinde acum prin recordul înregistrat la capitolul schimbării de antrenori. În ultimele 18 luni s-au perindat la conducerea echipei șase antrenori: Vytlačil, Viller, Körner, Rappan, Decker și Springer, după care cadrul a continuat cu repetarea figurilor. A fost readus Körner, după care iarăși Springer și așa mai departe. Rădălele unei asemenea metode nu se văd încă, poziția echipei în clasament rămînînd în zonele de la subsol.

De altfel, clubul vienez deține se pare o tradiție în ceea ce privește schimbul de antrenori, deoarece în anul 1900, celebrul Beranek nu s-a putut menține la cîrmă formației decît patru săptămîni. Urmașii lui au fost totuși mai norocoși.

LUI CRUYFF — JUNIOR ÎI PLAC TROFEELE

Fotografia vă demonstrează timpuria predilecție a micuțului Cruyff pentru trofee sportive. El se și consideră... coproprietar al „Balonului de aur” primit de tatăl lui cu câteva clipe mai înainte din miinile lui Max Uhlen, redactorul-șef al revistei „France Football”, organizatoarea anualului referendum pentru desemnarea fotbalistului nr. 1 al Europei.

HOȚ... PE JUMĂTATE

În vacanțul și suita de incidente provocate de nesăbuiții suporteri ai lui Glasgow Rangers la Barcelona, după finala Cupei cupelor, s-a petrecut și un episod hazliu în vestiarul formației Glasgow. Unul dintre aprinșii săi suporteri a pătruns pînă în vestiar și, profitînd de un moment de neatenție, a luat unul dintre bocancii lui Colin Stein și a rupt-o la goană. Furase bocancul drept al atacantului scoțian, ceea ce l-a făcut pe acesta să exclame: „Nu înțeleg de ce nu l-a luat pe cel stîng deoarece eu acela am marcat un gol în această finală...”.

ADJUNCTUL PATRUPED AL ARBITRULUI

Poate că cele petrecute în orășel Corsivo din Italia, vor aduce soluția protecției arbitrilor peninsulari, de altă ori amenințați de excocelele temperamentele ale „ulfoșilor”. Sîmion Caeșni, inginer silvic și arbitru de fotbal, avea ca prieten și fideli însoțitor un aprig dulaș din rasa lupilor alsacieni. Cînd mergea să împarta dreptate pe teren, arbitrul nu-și uita prietenul, care ședea cumințe în tribună, așteptînd sfîrșitul final. Numai cînd la un meci disputat în Sicilia, unul din spectatori, nefînd de acord cu cele dicte de Caeșni împotriva echipei sale favorite, a sărit peste barieră și l-a bruscuit. Totuși nu a durat decît o clipă cînd dulașul, cu un fulger rapid, l-a înșfăcat și l-a dat o lecție cu adevărat cînească, de etică sportivă.

Se pare că arbitrul l-a fost mai ușor să stăpînească partida în continuare, decît să-și potolească cîinele.

MINGEA ELECTRONICĂ

O recentă invenție aplicată mingilor de golf va sta poate la baza dispariției fotbalului. Un aparat miniatural de emisie-recepție, montat în minge, facilitează imprimarea direcției dorite. Semnalele radio dau posibilitatea disputării unui meci între ordinatoarele. Așadar, golful automatizat este pe cale de a se naște.

Înspirîndu-se din această insolită situație, ziarul „Sunday Times”, deplînge faptul că invenția nu a fost cunoscută de liga britanică de fotbal înainte de meciul cu R.F.G. „Așa o minge ne-ar fi trebuit nouă...”.

● Un amănunt interesant din meciul Anglia — Irlanda de Nord (0-1): golul victoriei a fost înscris de TERRY NEILL, care nu este altcineva, decît... antrenorul reprezentativei nord-irlandeze. El are o dublă calitate, de jucător și antrenor.

● Apelul jucătorului portughez VENTURA (Vitoria Setubal), îm. potrivit sentinței de condamnare a sa la 5 ani, a fost respins de tribunalul din Seul. VENTURA a fost arestat pentru vina de a fi încercat să facă contrabandă cu pietre prețioase. În cursul unui turneu întreprins de clubul său în Coreea de Sud, el a încercat să introducă pietre prețioase în valoare de un

● Abia s-au stins ecourile pasionantului campionat englez, și federația din LONDRA a și publicat programul următorului sezon care va debuta la 12 august cu un meci amical foarte atractiv: LIVERPOOL — MANCHESTER CITY. Fîndcă vorbim de sezonul englez, citire publicată de foral oficial arată că în sezonul 1971-72, numărul total al spectatoarelor pentru cele patru ligi a crescut cu o jumătate de milion față de sezonul precedent. Numărul total al biletelor vîndute în cele patru campionate se ridică la 14 484 603.

● Cunoscutul internațional italian GIANPI RIVERA, suspendat pînă la 30 iunie, pen-

MOZAIC

milion de franci elvețieni, dar a fost prins de vameși.

● Cunoscutul internațional vest-german HÖTTGES (Werder Bremen) a fost sancționat de clubul său, pentru insuficient interes arătat față de echipă, cu retragerea calității de căpitan. Decizie inapelabilă.

● Federația engleză a decis să înlocuiască turneul primei reprezentative pe continent cu unul al selecției de tineret. Aceasta va juca în R.D. Germană, Polonia și U.R.S.S. RAMSEY o va însoți ca observator.

● Pentru abateri de la disciplină, federația islandeză a suspendat cîei jucători selecționați în lotul alcătuit pentru cele două meciuri cu Belgia (preliminari C.M.) pe care echipa națională le-a sustinut la 18 și 22 mai.

tra declarațiile lui ofensatoare la adresa arbitrilor, își va face reîntrirea chiar a doua zi, 1 iulie, în meciul de cupă de mare atracție, A.C. MILAN — JUVENTUS.

● SEPP MAIER, portarul reprezentativei R.F. a Germaniei și al lui Bayern München, a stabilit, zilele trecute, două importante recorduri personale: el a disputat, cu ocazia înfrîngerii dintre reprezentativele R.F. a GERMANIEI și U.R.S.S., al 40-lea meci în selecționată ajungînd la recordul absolut deținut de un portar vest-german (vechiul deținător al recordului, TILKOWSKI, cu 39 de întâlniri); a doua performanță privește activitatea lui de club. Maier a jucat 200 de partide cu Bayern München, de asemenea cea mai bună performanță a unui portar vest-german în campionat.

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

ECHIPELE CÎȘTIGĂTOARE ÎN... INSIGNE

Înceiem astăzi prezentarea cluburilor cîștigătoare de cupe europene cu insignele celor care și-au înscris numele pe tabelul de onoare al învingătorilor în „Cupa campionilor”:

1953-56, 1956-57, 1957-58, 1958-59, 1959-60, 1963-66:
REAL MADRID
(Spania),
club fondat în anul 1902.

1960-61, 1961-62:
BENFICA LISABONA
(Portugalia),
fondat în 1900.

1962-63, 1968-69:
A.C. MILAN
(Italia),
înființat în anul 1899.

1963-64, 1964-65:
INTERNAZIONALE MILANO
(Italia),
fondat în anul 1908

1966-67:
CELTIC GLASGOW
(Scoția),
înființat în anul 1888.

1967-68:
MANCHESTER UNITED
(Anglia),
fondat în anul 1891

1969-70:
FEYENOORD ROTTERDAM
(Olanda),
înființat în anul 1908

1970-71, 1971-72:
AJAX AMSTERDAM
(Olanda),
fondat în anul 1900.

GHETELE ÎN CUI!

Expresia se potrivește cu exactitate lui Robert Herbin care, a doua zi după ce a depus pentru ultima oară ghețele de fotbal în dulapul său din vestiarul echipei franceze St. Etienne — a reîntrat pe ușă ca... antrenor.

AFACEREA BEST

Se știe că internaționalul irlandez George Best, eroul unor aventuri de loc onorabile săptămînile trecute și amenințat cu suspendarea, a declarat că renunță la fotbal urmînd să se dedice filmului (are în proiect turnarea unei pelicule cu subiect autobiografic) și afacerilor comerciale. Clubul Manchester United a comunicat însă că lucrurile nu se vor termina chiar așa ușor cum crede Best, el urmînd să fie acționat în justiție pentru plata unor daune importante provocate clubului prin retragerea sa.

Întreaga afacere Best a creat în Anglia multe comentarii acuzatoare. Dintre ele, reține atenția afirmația seriosului și apreciatului internațional Bobby Charlton care spune despre năbădășul său coleg de echipă: „...Este un farseur...”.

FOTBAL

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
str. V. Conta nr. 16, etajul V, București,
sectorul I, telefoane: 11.10.05 (centrală),
12.95.96

Prezentarea artistică: Liviu BOBOCEA
Prezentarea grafică: Alexandru MUSCA

AJAX, PRODUSUL LOGIC AL MARELUI DUEL REAL MADRID — INTERNAZIONALE

Astăzi, la o săptămână de la finala Ajax-Internazionale, mi se pare mai puțin important să disecăm cele 90 de minute ale meciului, deși, bineînțeles, n-ar fi lipsit de interes să vorbim:

a) despre rolul lui Cruyff în dislocarea permanentă, prin nonconformism, a unui sistem defensiv;

b) despre rolul lui Keiser, această sinteză a fotbalistului modern, în care se adună, parca, un Di Stefano, un Bobby Charlton și un Corso;

c) despre izolarea lui Boninsegna;

d) despre marele Mazola, care a încercat să facă singur ceea ce Neeskens a reușit să facă asistat de Haan și Mulder;

e) despre „ideea” tactică de a-l da pe Cruyff în grija celui mai neexperimentat jucător al lui Inter — Orioli;

f) despre diferența netă între stilul centralilor defensivi olandezi (Blankenburg — Hulshoff) și cel al neozaurilor Giubertoni și Burgnich;

g) despre declinul incontestabil al lui Facchetti;

...și despre multe altele.

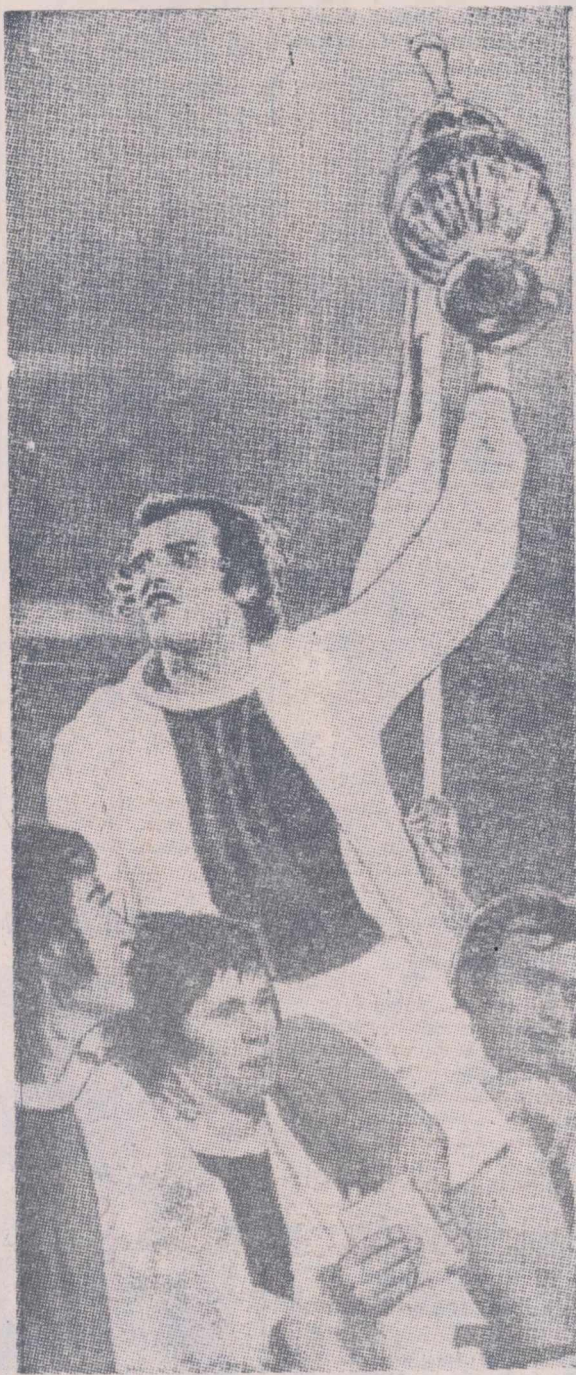
În aceste rânduri vom încerca să disecăm — dacă permiteți expresia — istoria Cupei campionilor, pentru că acest succes al lui Ajax pare să fie un al treilea moment de răscruce în fotbalul european din ultimele decenii. (Referirea vizează, bineînțeles, echipele de club, deși extinderea n-ar face decât să confirme ideea).

Primul mare moment este cel al superetapelor spaniol Real Madrid, deși spaniol e cam impropriu spus, atâta vreme cât în celebrul cvartet ofensiv Kopas — Rial — Di Stefano — Puskas — Gento doar ultimul reprezintă Spania lui Zamora.

Real Madrid, cu atacul său de miliard, cultivă, bineînțeles, ofensiva totală. Decalajul de valoare al echipei madrilenă față de tot ce are Europa e atât de mare, încât „cohorta” lui Di Stefano câștigă cinci goluri consecutive, înregistrând 13 goluri în cele cinci finale.

Această e perioada în care triumfă teza atacului, ea fiind, de altfel, soluția cea mai normală față de superclasa înaintașilor spanioli. Teza atacului va continua să fie tînă tribunele și în următoarele două finale, câștigate de Benfica, succesoarea de stil a lui Real Madrid, o succesoare în care forța tinărilor Eusebio își asumă rolul de bombardier definit de Puskas, iar Coluna preia aproape integral rolul de dispecer definit cu brio de marele Alfredo.

Așa se încheie primele șapte ediții care oferă comentatorilor un interesant subiect de discuție pe marginea faptului că toate cele 13 finaliste sînt echipe latine. Va câștiga oare această

Piet Keiser, căpitanul lui Ajax, oferă... Amsterdamului frumoasa Cupa a campionilor

„cupă franceză” un monopol al fotbalului latin în general, și al celui iberic în special?

În acest moment, în lumea balonului rotund se produce un transfer aparent neglijabil, dar care va avea urmări greu de subapreciat în istoria fotbalului european. Un antrenor de origine argentiniană, Helenio Herrera, părăsește Barcelona și preia conducerea tehnică a lui Internazionale. Așa apare fenomenul antitezei. Helenio Herrera, tehnician aspru și lucid, stie foarte bine că istoria fotbalului este o veșnică luptă pentru supremăție între atac și apărare. El mizează pe apărare, conștient de faptul că popularul calcatoare, care, prin temperament, e frate de cruce cu canzonetistul din Golful Neapole, trebuie disciplinat într-un fel

pentru a se putea opune „atacului de miliard”. Așa se naște celebrul catenaccio, care proclamă cu oarecare cinism că pe drumul noted (pina atunci, al atacului) vor fi săpate tranșee. Și, astfel, „geniul macabru” al lui Herrera câștigă două cupe pentru Italia, după partide încoadescențe, în care, paradoxal, jocul așa-zis spectaculos al milanezilor face ca fotbalul să devină un mare spectacol popular.

Epoca lui Inter e mai scurtă decât cea a Realului, pentru că bătăliile devin mai aspre. Antiteza defensivă supune la mari eforturi. Totuși, rezultatele sînt de mare eficacitate.

Va câștiga oare defensivă bătălia împotriva atacului? Urmează o scurtă perioadă de pauză. Atacul și apărarea ezită. În

1960, la Bruxelles, asistăm la o premieră europeană: o echipă în atara latină (Partizan Belgrad) ajunge în finală și pierde la limită (1-2) în fața „noului Real”. Ce se va întâmpla acum?

Real nu mai este Real. Inter a obosit în tranșeele sale pînă ieri perfecte. La Londra, în World Cup, Anglia și așteptii săi câștigă meciul istoric indirect cu virtuozii Braziliei. Victoria insularilor dă din nou aripi atacului Celtic, cea mai latină echipă a Marii Britanii, câștigă în fața unui Inter obosit de aspra campanie a antrenorului-soldat. După un an, Manchester United, condus de cel mai bun jucător al Angliei, Scotiei și Irlandei (Bobby Charlton, Denis Law și George Best) înfringe — în prelungiri — rezistența ultimului romantic al fotbalului european (Benfica), aruncînd pe masa verde a fotbalului asul tradiționalilor forțe fizice a fotbalistilor insulari.

Încotro va merge fotbalul? Teza Real Madridului și antiteza cu internazionala impun cu necesitate o sinteză.

Aceasta e momentul în care intră în arenă Feyenoord și Ajax, adică Rotterdamul și Amsterdamul.

Cu porțile larg deschise, cele două mari porți vânuiesc toate influențele. Ele își dau seama că adevărul e la mijloc, pe o treaptă superioară, că sinteza înseamnă echilibru. Așa a început epoca sintezei, inaugurată de o mare echipă fără vedete (Feyenoord) și continuată de Ajax. Astăzi, Ajax este o echipă realmente nouă, în care sănătatea jucătorilor de tip englezesc reprezintă baza. Pe această bază apare explozia lui Cruyff, venită parca de la Gento, și mișcarea aristocratică a lui Keiser, care repetă (cu surplusul de rigoare) cadenta fastuoasă a lui Corso.

După jocul de la Rotterdam, Ștefan Covaci a spus zimbînd: „Ajax a învățat să atace ca Real Madrid și să se sperce ca... Inter”.

Nu cred că există o mai plastică reprezentare a sintezei.

Ioan CHIRILA

AJAX — INTERNAZIONALE 3-0 (0-0)

A marcat: Cruyff (min. 47 și 76).
Rotterdam, 31 mai 1972.
Spectatori 70.000.

AJAX: Stuy — Sauerbier, Hulshoff, Blankenburg, Krol — Haan, Neeskens, Mulder — Swart, Cruyff, Keiser.

INTERNAZIONALE: Bordoli — Bellugi, Giubertoni (Berluti min. 19), Burgnich, Facchetti — Orioli, Mazola, Bedin, Frustalupi — Jari (Pellizzaro min. 55), Boninsegna.
Arbitru: Robert Hellès (Franța).

DIFICULTĂȚILE LUI RAMSEY. După ce a trebuit să anuleze turneul pe continent al primei reprezentative, Sir Alf Ramsey va fi nevoit — se pare — să facă același lucru și cu echipa de tineret a Angliei, oare perfectase un turneu cu meciuri cu selecționatele similare ale R. D. Germaniei, Poloniei și Uniunii Sovietice. Trei dintre titularii selecționatului — Mac Donald, Todd și Hudson — deapene ei este vorba, sînt accidentați și, astfel, Ramsey nu poate alcătui un lot de o valoare corespunzătoare.

DIN FOTBALUL INTERNAȚIONAL

IRLANDA DE NORD S-A RETRAS DIN CUPELE CONTINENTALE. Președintele federației Irlandei de Nord, Harry Cavan, a anunțat că s-a hotărât retragerea echipei de club din cupele europene, deoarece, în situația actuală, nu se poate garanta securitatea formațiilor oaspete și a spectatorilor.

ECHIPA STATULUI CHILE ÎN TURNEU ÎN R. P. CHINEZA. Într-o conferință de presă, președintele Federației de fotbal din Chile, Sabino Aguado, a comunicat că selecționata țării va efectua un turneu de mai multe jocuri în R. P. Chineză, la invitația forurilor sportive ale acestei țări. Ca răspuns, o selecționată de volei din R. P. Chineză va întreprinde un turneu de mai multe meciuri în Chile. Cu prilejul citatei conferințe de presă președintele federației de fotbal din Chile, Sabino Aguado, a comunicat că antrenorul Raúl Gutendorf a fost angajat ca director tehnic al echipei naționale.

PREGĂTIRILE „SQUADREI AZZURRA” PENTRU MECIUL DE LA BUCUREȘTI

În Italia, s-au anunțat măsurile federației de specialitate în vederea meciului amical pe care selecționata țării îl va susține la 17 iunie, la București, cu reprezentativa României. Sectorul tehnic al forului de specialitate, care a preluat în mod direct responsabilitatea tuturor echipelor naționale ale Italiei, a comunicat că dr. Franco Carraro, președintele sectorului, a avut o lungă convorbire cu selecționerul Ferruccio Valcareggi, în urma căreia s-a anunțat programul pregătirilor selecționabililor.

Lotul de jucători va fi anunțat luni 12 iunie, dimineață, urmînd ca reunită să se efectueze în cursul serii aceleiași zile. După toate probabilitățile, reunită se va efectua la Coverciano, centrul tehnic al federației. Antrenamen-

tele sînt programate zilnic, iar miercuri se va desfășura un meci la două porți cu echipa de juniori a Fiorentina. Plecarea spre București este prevăzută pentru vineri dimineață, cu un avion special. Pînă acum nu este cîștigat jocul al doilea al „squadrei azzurra” la Sofia, la 21 iunie. Federația din Sofia a anunțat că va da răspunsul său pînă joi. În cazul cînd meciul al doilea nu se va perfectă, atunci delegația fotbalistilor italieni va părăsi Bucureștiul cu destinația Milano, în cursul dimineții de duminică, tot pe calea aerului.

Echipa Italiei va fi însoțită la București de un masiv grup de ziariști, foto, tele, și radio-reporteri, precum și de un grup de susținători.

APROPIATUL TURNEU FINAL AL C.E. DIN BELGIA

Peste opt zile, în Belgia, va fi dată lovitura de începere a fazei finale din cea de-a patra competiție europeană rezervată echipelor naționale. Neașteptata eliminare a Italiei de către „diavolii albi”, a făcut ca faza finală să se dispute în această țară.

Grijulii față de importanța întrecere sportivă ce urmează să o găzduiască, încă de a doua zi după partida-relu cu Italia, belgienii au și început să se îngrijorească atît de organizarea celor patru meciuri (ce pot fi cinci în cazul rejucării finalei) spre care se va îndrepta atenția întregii lumi fotbalistice.

Organizată la concurență cu „Mini-cupa mondială” din Brazilia, faza finală a Campionatului european va beneficia de cele mai bune condiții de desfășurare. Cel puțin așa anunță din Bruxelles comisia de organizare, care și-a început activitatea. Mai întîi s-a procedat la o revedere a stadioanelor din Anvers, Liège și Bruxelles, pe care urmează să se dispute jocurile dintre reprezentativele Belgiei, R.F. a Germaniei, Ungariei și Uniunii Sovietice. Au fost revăzute și instalațiile de iluminare, întrucît, în afara jocului final, celelalte se vor disputa la lumina reflectoarelor. Au fost trimise tuturor federațiilor europene documentele pentru acreditarea ziariștilor. Se anunță o prezență masivă a comentatorilor ca și a reportajilor radio, tele, foto, belgienii

sînt hotărîți să facă din această finală o adevărată sărbătoare a fotbalului.

A fost stabilit și programul definitiv. Iată-l:

● miercuri 14 iunie, ora 21 (ora României): Belgia-R.F. a Germaniei (pe stadionul clubului R. Antwerp F.C.);

● miercuri 14 iunie, ora 21 (ora României): Ungaria-U.R.S.S. (stadionul clubului Anderlecht, din Bruxelles);

● sîmbătă 17 iunie, ora 21 (ora României): meci pentru locurile 3-4 (pe stadionul clubului Standard din Liège);

● duminică 18 iunie, ora 17 (ora României): finala (pe stadionul Heysel din Bruxelles);

● marți 20 iunie, ora 19 (ora României): rejucarea finalei în cazul în care primul meci se încheie la egalitate și după prelungiri (pe stadionul Heysel din Bruxelles).

PRONOSPORT

Pronosportul nostru în Campionatul nr. 24 din 11 iunie 1972:

1. Dinamo-Sport Club	1
2. U.T.A.-Petroil	1
3. Jui-F.C. Argeș	1
4. C.F.R. Cluj-Steaua	x2
5. Crisul-U. Craiova	x2
6. Farul-U. Cluj	1
7. A.S.A. Tg. Mureș-Rapid	1x2
8. Stea Roșie Politehnica	1
9. Brescia-Ternana	1x
10. Genoa-Lazio	x
11. Novara-Como	x2
12. Palermo-Cesena	1
13. Perugia-Taranto	1

CAMPIONATE NAȚIONALE ÎN EUROPA

BULGARIA

T.S.K.A. — Lokomotiv Plovdiv 2-1, Laskov — Levski, Spartak 1-2, Lokomotiv Sofia — Beroa 2-4, Cernomoreț — Slavia 0-0 Akademi — Botev 2-0, Trakia — Spartak Plevna 2-0, Cerno More — Dunav 1-1, Marek — J.S.K. Spartak 2-1, Ceardafon — Bjar 1-1.

1. T. S. K. A.	28	68-24	46
2. Levski	28	59-15	41
3. Beroa	28	57-40	35

4. Slavia	28	42-29	33
5. Lokomotiv Sofia	28	36-27	32
6. Trakia	28	45-38	29
7. Cerno More	28	43-48	26
8. Botev	28	49-53	25
9. Lokomotiv Plovdiv	28	21-35	25
10. Dunav	28	31-41	25
11. Akademi	28	32-40	24
12. Bjar	28	31-44	24
13. Spartak	28	28-48	24
14. Marek	28	27-58	24
15. Laskov	28	25-61	22
16. Cernomoreț	28	32-40	21
17. J.S.K. Spartak	28	36-42	20
18. Ceardafon	28	29-40	18

Echipa Ceardafon a fost penalizată cu șase puncte pentru că nu și-a apărut în mod corect șansele.

OLANDA (clasament final)

1. AJAX AMSTERDAM	34	101-20	63
2. Feyenoord	34	73-21	53
3. F. C. Twente	34	50-13	43
4. Sparta	34	73-33	46
5. F. C. Hapleem	34	50-33	44
6. D. O. S. Utrecht	34	50-42	40
7. N. E. C.	34	43-44	38

PORTUGALIA (clasament final)

1. BENFICA	20	81-16	55
2. Setubal	20	63-16	45
3. Sporting	20	51-26	43
4. C. U. F.	20	43-28	37
5. F. C. Porto	20	51-32	33
6. Guimaraes	20	49-47	30
7. Belemense	20	35-33	29
8. Barcelense	20	34-47	27
9. Farense	20	34-48	25
10. Atletico	20	35-52	24
11. Boavista	20	29-46	24
12. Beira Mar	20	29-51	23
13. Toron	20	16-25	23
14. Leixoes	20	26-51	23

15. Academica	20	29-40	21
16. Tirsense	20	21-46	19

R. F. a GERMANIEI

Bayern München — Eintracht Frankfurt 6-3, F. C. Kaiserslautern — Hertha 2-4, Hannover 96 — F. C. Köln 1-4, Rot Weiss Oberhausen — Werder Bremen 2-3, Hamburger S.V. — M.S.V. Duisburg 2-0, V. f. B. Stuttgart — Borussia Dortmund 2-0, V. f. L. Bochum — Schalke 04 0-2, Arminia Bielefeld — Fortuna Düsseldorf 1-3, Borussia Mönchengladbach — Eintracht Braunschweig 4-1.

1. BAYERN MÜNCHEN	32	95-37	51
2. Schalke 04	32	73-29	50
3. Borussia M.-gladbach	32	76-28	40
4. F. C. Köln	32	59-43	40
5. Hertha B. S. C.	32	43-50	34
6. Eintracht Frankfurt	32	67-60	35
7. F.C. Kaiserslautern	32	58-52	35
8. V. f. B. Stuttgart	32	48-53	33
9. Hamburger S. V.	32	51-37	32
10. V. f. L. Bochum	32	54-64	32
11. Werder Bremen	32	57-56	29
12. Eintracht Braunsch.	32	35-46	29

FRANȚA (clasament final)

1. MARSEILLE	30	78-37	56
2. Nîmes	30	76-37	51
3. Sochaux	30	57-42	47
4. Angers	30	56-48	45
5. Lyon	30	58-45	45
6. St. Etienne	30	51-59	44
7. Nantes	30	70-48	41
8. Nice	30	58-44	41
9. Bastia	30	58-57	42
10. Nancy	30	56-45	40
11. Rennes	30	32-40	24
12. Bordeaux	30	39-52	35
13. Ajaccio	30	49-53	33
14. Metz	30	44-49	33
15. Reims	30	46-49	31
16. Paris St. Germain	30	51-67	30
17. Red Star	30	34-64	30
18. Lille	30	41-68	28
19. Monaco	30	41-68	28
20. Angoulême	30	39-85	29